

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EGKS, EG, Euratom) nr. 542/97 van de Raad van 13 maart 1997 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 1996 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die zijn tewerkgesteld in derde landen 1
- ★ Verordening (EG) nr. 543/97 van de Raad van 17 maart 1997 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1107/70 betreffende de steunmaatregelen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren 6
- ★ Verordening (EG) nr. 544/97 van de Commissie van 25 maart 1997 tot invoering van oorsprongscertificaten voor uit bepaalde derde landen ingevoerde knoflook 8
- ★ Verordening (EG) nr. 545/97 van de Commissie van 25 maart 1997 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2368/96 houdende afwijking van Verordening (EEG) nr. 2456/93 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad wat de openbare interventie betreft, en houdende wijziging van die verordening 11
- ★ Verordening (EG) nr. 546/97 van de Commissie van 25 maart 1997 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 414/97 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sector varkensvlees in Duitsland 12
- Verordening (EG) nr. 547/97 van de Commissie van 25 maart 1997 tot wijziging van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees 15
- Verordening (EG) nr. 548/97 van de Commissie van 25 maart 1997 houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor producten van de sector rundvlees 19
- Verordening (EG) nr. 549/97 van de Commissie van 25 maart 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 20
- ★ Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels 22

Commissie

97/197/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 18 maart 1997 houdende wijziging van Beschikking 94/446/EG tot vaststelling van de voorschriften voor de invoer uit derde landen voor verdere verwerking van niet voor menselijke of dierlijke voeding bestemde beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoornen en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel) en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven) ⁽¹⁾ 32

97/198/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 25 maart 1997 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke voorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten uit derde landen die een alternatieve warmtebehandeling toepassen en tot wijziging van Beschikking 94/344/EG ⁽¹⁾ 36

97/199/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 25 maart 1997 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke voorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder voor gezelschapsdieren uit bepaalde derde landen waar alternatieve warmtebehandelingssystemen worden gebruikt, en tot wijziging van Beschikking 94/309/EG ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EGKS, EG, EURATOM) Nr. 542/97 VAN DE RAAD
van 13 maart 1997

houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 1996 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die zijn tewerkgesteld in derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben,

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68⁽¹⁾ en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (Euratom, EGKS, EG) nr. 2485/96⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, eerste alinea, van bijlage X,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met de stijging van de kosten van levensonderhoud in de landen buiten de Gemeenschap en dat bijgevolg met ingang van 1 juli 1996 de aanpassingscoëfficiënten moeten worden vastgesteld die van toepassing zijn op de bezoldigingen die in de valuta van het land van tewerkstelling worden uitbetaald aan de ambtenaren die in derde landen zijn tewerkgesteld;

Overwegende dat de Raad overeenkomstig bijlage X van het Statuut de aanpassingscoëfficiënten om de zes maanden vaststelt en dat hij derhalve nieuwe aanpassingscoëfficiënten moet vaststellen voor de komende semesters;

Overwegende dat de aanpassingscoëfficiënten die van toepassing zullen zijn over de periode vanaf 1 juli 1996 en die aanleiding geven tot betalingen berekend op grond van een voorgaande verordening, een aanpassing met terugwerkende kracht (in positieve of in negatieve zin) van de bezoldiging met zich kunnen brengen;

Overwegende dat moet worden voorzien in een nabetaling in geval van een stijging van de bezoldigingen ingevolge deze aanpassingscoëfficiënten;

Overwegende dat in geval van een daling van de bezoldiging ingevolge deze aanpassingscoëfficiënten moet

worden voorzien in de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen over de periode tussen 1 juli 1996 en de datum waarop de Raad het besluit neemt tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten van toepassing met ingang van 1 juli 1996;

Overwegende dat parallelisme moet worden nagestreefd met de aanpassingscoëfficiënten welke binnen de Gemeenschap van toepassing zijn op de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, en dat een eventuele terugvordering derhalve slechts betrekking mag hebben op een periode van ten hoogste zes maanden vóór de datum van het besluit tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten en moet kunnen worden gespreid over een periode van ten hoogste twaalf maanden na deze datum,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Met ingang van 1 juli 1996 worden de aanpassingscoëfficiënten die van toepassing zijn op de bezoldigingen die in de valuta van het land van tewerkstelling van de ambtenaren van de Gemeenschap worden uitbetaald, vastgesteld overeenkomstig de bijlage.

De voor de berekening van deze bezoldigingen toegepaste wisselkoersen zijn die welke worden gebruikt voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor de maand die voorafgaat aan de in de eerste alinea bedoelde datum.

Artikel 2

Overeenkomstig artikel 13, eerste alinea, van bijlage X van het Statuut stelt de Raad om de zes maanden de aanpassingscoëfficiënten vast; derhalve stelt hij nieuwe aanpassingscoëfficiënten vast van toepassing met terugwerkende kracht, vanaf 1 januari 1997.

De Instellingen zullen tot nabetalingen overgaan ingeval de bezoldigingen ingevolge deze aanpassingscoëfficiënten worden verhoogd.

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 4. 3. 1968, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 338 van 28. 12. 1996, blz. 1.

Ingeval de bezoldigingen ingevolge deze aanpassingscoëfficiënten worden verlaagd, zullen de Instellingen overgaan tot een negatieve aanpassing van de bezoldigingen, met terugwerkende kracht over de periode van 1 juli 1996 tot de datum van het besluit van de Raad tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten van toepassing met ingang van 1 juli 1996.

De terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen, die uit deze aanpassing voortvloeit, mag evenwel slechts betrekking hebben op een periode van ten hoogste zes maanden vóór de datum van het besluit tot vaststelling

van de aanpassingscoëfficiënten; deze terugvordering kan worden gespreid over een periode van ten hoogste twaalf maanden na die datum.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 13 maart 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. VAN AARTSEN

BIJLAGE

Land van tewerkstelling	Economische pariteiten juli 1996	Wisselkoers juni 1996 (**)	Aanpassings-coëfficiënten juli 1996 (***)
Albanie	2,2556249	3,6664956	61,52
Algerije (*)	0	1,7800246	0,00
Angola	2468615,215	1011910,183	243,96
Antigua en Barbuda	0,081068	0,0859623	94,31
Argentinië	0,0299492	0,0318279	94,10
Australië	0,0333145	0,0399664	83,36
Bangladesh	0,7777071	1,329363	58,50
Barbados	0,0544729	0,063674	85,55
Belize	0,0456028	0,063674	71,62
Benin	11,1971251	16,4725649	67,97
Burundi	7,4564554	8,9198109	83,59
Bolivia (*)	0	0	0,00
Bosnië-Herzegovina (*)	0	0	0,00
Botswana	0,0647352	0,1056	61,30
Brazilië	0,0244446	0,0309521	78,98
Bulgarije	1,5568537	4,0390985	38,54
Burkina Faso	13,0420989	16,4725649	79,17
Canada	0,0296948	0,0437082	67,94
Centraalafrikaanse Republiek	18,3698684	16,4725649	111,52
Chili	11,0214007	13,0191381	84,66
China	0,2073044	0,2651535	78,18
Cisjordanië — Gazastrook (*)	0	0	0,00
Colombia	23,1500329	34,0309682	68,03
Comoren	11,0233646	12,3543728	89,23
Costa Rica	4,2914188	6,5397947	65,62
Cyprus	0,0123438	0,0150657	81,93
Djibouti	6,6312349	5,6580287	117,20
Dominicaanse Republiek	0,3064145	0,4097521	74,78
Egypte	0,0632051	0,1058896	59,69
Equatoriaal-Guinea	13,2482031	16,4725649	80,43
Eritrea (*)	0	0	0,00
Estland (*)	0	0	0,00
Ethiopië	0,0725413	0,2012113	36,05
Fiji	0,0316962	0,0436567	72,60
Filipijnen	0,4918452	0,817929	60,13
Gabon	20,1557622	16,4725649	122,36
Gambia	0,2471755	0,3068708	80,55
Georgië	0,0261629	0,031837	82,18
Ghana	18,8697439	51,4588586	36,67
Grenada	0,0793511	0,0859623	92,31
Guinee	32,1593765	31,8684471	100,91
Guinee-Bissau	457,1247205	736,1059993	62,10
Guyana	2,6616635	4,4734723	59,50
Haïti (*)	0	0,5093984	0,00
Hongkong	0,2497118	0,24833	100,56
Hongarije	3,5476908	4,8503662	73,14
India	0,4445627	1,0951103	40,60
Indonesië	59,0410903	73,713696	80,10
Israël	0,1092398	0,103598	105,45
Ivoorkust	15,259141	16,4725649	92,63
Jamaica	0,6155779	1,2351779	49,84
Japan	5,3131863	3,3998572	156,28
Jordanië	0,0141788	0,0222084	63,84
Kaapverdise Republiek	1,9902843	2,6755137	74,39
Kameroen	15,1617187	16,4725649	92,04
Kazachstan	0,0342607	0,031837	107,61

Land van tewerkstelling	Economische pariteiten juli 1996	Wisselkoers juni 1996 (**)	Aanpassings-coëfficiënten juli 1996 (***)
Kenia	1,1767997	1,8240187	64,52
Kongo	15,8847088	16,4725649	96,43
Lesotho	0,0703153	0,1392874	50,48
Letland (*)	0	0	0,00
Libanon	47,0506759	49,3193924	95,40
Liberia (*)	0	0,031837	0,00
Litouwen (*)	0	0	0,00
Madagascar	68,2662146	125,2348153	54,51
Malawi	0,1880859	0,4882336	38,52
Mali	13,9842377	16,4725649	84,89
Malta	0,009066	0,0116159	78,05
Marokko	0,1961727	0,2803241	69,98
Mauritanië	3,3068724	4,3023706	76,86
Mauritius	0,4316361	0,6136099	70,34
Mexico	0,1181044	0,2363899	49,96
Mozambique	194,4173606	351,4938489	55,31
Namibië	0,0874029	0,1392874	62,75
Nederlandse Antillen	0,0450799	0,0566701	79,55
Nieuw-Caledonië	3,6821563	2,9949984	122,94
Niger	13,0819304	16,4725649	79,42
Nigeria	1,0355024	2,6266022	39,42
Noorwegen	0,2576376	0,2080862	123,81
Oeganda	21,0489094	31,7803343	66,23
Oekraïne	0,0343746	0,031837	107,97
Pakistan	0,6604226	1,1055954	59,73
Papoea-Nieuw-Guinea	0,0380214	0,0406058	93,64
Peru	0,0627747	0,0767578	81,78
Polen	716,1510829	849,5454932	84,30
Roemenië	39,1804024	93,949643	41,70
Rusland	0,0386537	0,031837	121,41
Rwanda (*)	0	9,6237128	0,00
Salomonseilanden	0,0986771	0,1049043	94,06
Senegal	12,2688129	16,4725649	74,48
Sierra Leone	22,4305825	27,2643001	82,27
Slovenië	3,6983593	4,4347865	83,39
Slowakije	0,5873548	0,986096	59,56
Soedan	1,0457249	3,7854412	27,62
Somalië (*)	0	83,4097923	0,00
Sri Lanka (*)	0	0	0,00
Suriname	7,0786481	12,7985256	55,31
Swaziland	0,0610639	0,1392874	43,84
Syrië	0,9122293	1,3371487	68,22
São Tomé en Príncipe (*)	0	0	0,00
Tanzania	8,3323384	18,5154326	45,00
Thailand	0,5818168	0,7861635	74,01
Togo	13,1436828	16,4725649	79,79
Tonga	0,0335283	0,0395695	84,73
Trinidad en Tobago	0,1006786	0,1885547	53,39
Tsjaad	12,9296478	16,4725649	78,49
Tsjechische Republiek	0,5561112	0,8873902	62,67
Tunesië	0,0191265	0,0305614	62,58
Turkije	1600,309282	2492,273951	64,21
Uruguay	0,2185239	0,2476903	88,22
Vanuatu	3,4230266	3,5308241	96,95
Venezuela	6,573016	14,9195834	44,06
Verenigde Staten van Amerika (New York)	0,0297365	0,031837	93,40
Verenigde Staten van Amerika (Washington)	0,0259319	0,031837	81,45
Vietnam	125,6336345	348,9305279	36,01
Voormalig Joegoslavië (*)	0	0,1605575	0,00
West-Samoa	0,0582731	0,0764584	76,22

Land van tewerkstelling	Economische pariteiten juli 1996	Wisselkoers juni 1996 (**)	Aanpassings-coëfficiënten juli 1996 (**)
Zambia	22,644138	39,1711387	57,81
Zaire (*)	0	1089,324619	0,00
Zimbabwe	0,1460063	0,3101833	47,07
Zuid-Afrika (Pretoria)	0,0848823	0,1392874	60,94
Zuid-Afrika (de Kaap)	0,0892687	0,1392874	64,09
Zuid-Korea	23,5938015	24,7917493	95,17
Zwitserland	0,0489475	0,0399074	122,65

(*) Niet beschikbaar.

(**) 1 Bfr. = nationale valuta.

Georgië, Kazachstan, Rusland, Oekraïne = USD.

(***) Brussel = 100.

VERORDENING (EG) Nr. 543/97 VAN DE RAAD

van 17 maart 1997

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1107/70 betreffende de steunmaatregelen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 75 en 94,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad van 4 juni 1970 betreffende de steunmaatregelen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren⁽⁴⁾ de lidstaten de mogelijkheid geeft het gecombineerde vervoer te bevorderen door middel van steunmaatregelen ten behoeve van infrastructuurinvesteringen investeringen in het voor overslag noodzakelijke vaste en mobiele materieel en in specifiek aan het gecombineerde vervoer aangepast materieel dat uitsluitend in het gecombineerde vervoer gebruikt wordt of door steunverlening voor de exploitatiekosten van een intracommunautaire gecombineerde-vervoersdienst via het grondgebied van derde landen;
- (2) Overwegende dat, gezien de steeds grotere mobiliteitsbehoeften en de eisen en belastingen die daaruit voortvloeien voor mens en milieu en gezien de buitengewoon onevenwichtige wijze waarop op dit moment de kosten worden toegerekend en tussen de verkeersmiddelen worden verdeeld, de mogelijkheid moet worden geschapen om voor milieuvriendelijke middelen van vervoer steun toe te kennen;
- (3) Overwegende dat het huidige vervoersbeleid nog niet de voorwaarden heeft kunnen realiseren voor een gezonde concurrentie tussen de verschillende takken van vervoer en dat het financiële evenwicht bij de spoorwegmaatschappijen nog niet is bereikt;
- (4) Overwegende dat uit de evolutie van het gecombineerde vervoer blijkt dat de aanloopfase voor het gebruik van deze techniek nog niet in alle regio's van de Gemeenschap is afgesloten; dat de steunregeling dientengevolge verlengd moet worden;

- (5) Overwegende dat het derhalve wenselijk is de huidige steunregeling tot en met 31 december 1997 te continueren; dat de Raad, op de door het Verdrag bepaalde voorwaarden, moet beslissen over de in een later stadium te hanteren regeling dan wel, in voorkomend geval, over de omstandigheden waarin deze steunverlening zal worden beëindigd;
- (6) Overwegende dat de mogelijkheid van steunverlening voor de exploitatiekosten van gecombineerd transitovervoer over het grondgebied van derde landen slechts voor Zwitserland en het voormalige Joegoslavië moet worden gehandhaafd;
- (7) Overwegende dat Beschikking 75/327/EEG⁽⁵⁾, waarnaar in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1107/70 wordt verwezen, bij artikel 13 van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽⁶⁾, is ingetrokken; dat derhalve dit artikel 4 dient te worden geschrapt;
- (8) Overwegende dat reeds gebleken is dat de toegelaten steunvormen ten behoeve van het gecombineerde vervoer bevredigend functioneren en dat derhalve de controle hierop kan worden vereenvoudigd door deze vrij te stellen van de procedure van artikel 93, lid 3, van het Verdrag;
- (9) Overwegende dat de vaststelling van voorschriften betreffende door de lidstaten verleende steun op vervoersgebied uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gemeenschap behoort en in de vorm van een verordening dient te geschieden;
- (10) Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 1107/70 dienovereenkomstig dient te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1107/70 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 3, punt 1, onder e) wordt als volgt gewijzigd:

— in de eerste en de derde alinea wordt de datum 31 december 1995 vervangen door 31 december 1997;

⁽¹⁾ PB nr. C 253 van 29. 9. 1995, blz. 22.⁽²⁾ PB nr. C 39 van 12. 2. 1996, blz. 102.⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 februari 1996 (PB nr. C 78 van 18. 3. 1996, blz. 25), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 oktober 1996 (PB nr. C 372 van 9. 12. 1996, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 19 februari 1997 (PB nr. C 85 van 17. 3. 1997).⁽⁴⁾ PB Nr. L 130 van 15. 6. 1970, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3578/92 (PB nr. L 364 van 12. 12. 1992, blz. 11).⁽⁵⁾ Beschikking 75/327/EEG van de Raad van 20 mei 1975 betreffende de sanering van de toestand bij de spoorwegondernemingen en de harmonisatie van de voorschriften voor de financiële betrekkingen tussen deze ondernemingen en de staten (PB nr. L 152 van 12. 6. 1975, blz. 3).⁽⁶⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991, blz. 25.

— in de eerste alinea, vierde streepje, wordt de verwijzing naar Oostenrijk, geschrapt;

2. artikel 4 wordt geschrapt;

3. artikel 5, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De in artikel 3, punt 1, onder e), bedoelde steunmaatregelen zijn vrijgesteld van de procedure van artikel 93, lid 3, van het Verdrag; aan het begin van elk jaar worden zij aan de Commissie in een raming

meegedeeld; naderhand, na het einde van het begrotingsjaar, wordt haar hierover verslag uitgebracht.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 maart 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. VAN AARTSEN

VERORDENING (EG) Nr. 544/97 VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

tot invoering van oorsprongscertificaten voor uit bepaalde derde landen
ingevoerde knoflookDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van
28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector groenten en fruit⁽¹⁾, en met
name op artikel 31, lid 2,Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr.
1859/93 van de Commissie van 12 juli 1993 houdende
toepassing van invoercertificaten voor de invoer van
knoflook uit derde landen⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 1662/94⁽³⁾, voor alle knoflook die in de
Gemeenschap in het vrije verkeer wordt gebracht een
invoercertificaat moet worden overgelegd;Overwegende dat in de afgelopen jaren, en met name na
de vaststelling van een vrijwaringsclausule ten aanzien van
de invoer van knoflook van oorsprong uit China, is
geconstateerd dat de invoer van dit product uit sommige
derde landen die geen traditionele leveranciers van de
Gemeenschap zijn plotseling zeer sterk is toegenomen;Overwegende dat er op grond van deze constatering en
van de door de Commissie ontvangen informatie
gegronde twijfels bestaan over de werkelijke oorsprong
van de uit die landen van oorsprong ingevoerde knoflook;
dat op grond daarvan de bevoegde diensten van de
Commissie deze zaak aan de terzake bevoegde instanties
in de lidstaten hebben gesignaleerd; dat het volume van
de invoer waarvoor twijfel bestaat over de werkelijke
oorsprong ervan, evenwel nog sterker is toegenomen;Overwegende dat, teneinde de controle te verscherpen en
elke verlegging van het handelsverkeer op basis van
onjuiste documenten te voorkomen, moet worden
bepaald dat knoflook uit deze landen van oorsprong
slechts mag worden ingevoerd na overlegging van een
oorsprongscertificaat dat door de bevoegde nationale auto-
riteiten is afgegeven overeenkomstig de artikelen 56 tot
en met 62 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de
Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van
enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG)
nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het commu-
nautaire douanewetboek⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Veror-
dening (EG) nr. 89/97⁽⁵⁾; dat om dezelfde reden dient te
worden geëist dat knoflook van oorsprong uit die derde
landen rechtstreeks naar de Gemeenschap moet worden
vervoerd;Overwegende dat de invoering van dergelijke regeling
inzake certificaten van oorsprong vereist dat de Gemeen-
schap en de betrokken derde landen op administratief
gebied samenwerken, zoals is bepaald in de artikelen 63
tot en met 65 van Verordening (EEG) nr. 2454/93, met
name opdat aan de Commissie informatie wordt verstrekt
betreffende de autoriteiten die in ieder derde land
bevoegd zijn om oorsprongscertificaten af te geven; dat
deze gegevens in het *Publikatieblad van de Europese
Gemeenschappen*, reeks C, zullen worden gepubliceerd
zodra zij door de betrokken derde landen aan de
Commissie zijn meegedeeld; dat deze verordening voor
elk van de betrokken derde landen zal gelden zodra die
gegevens zijn gepubliceerd; dat evenwel dient te worden
bepaald dat de nodige gegevens binnen drie maanden aan
de Commissie moeten worden toegezonden; dat deze
verordening derhalve na afloop van die termijn voor alle
betrokken landen zal gelden, ongeacht of zij al dan niet
de gegevens aan de Commissie hebben verstrekt;Overwegende dat specifieke bepalingen moeten worden
vastgesteld om de producten die bij de inwerkingtreding
van deze verordening nog onderweg waren, van de toepas-
sing ervan vrij te stellen;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*Knoflook van oorsprong uit de in de bijlage vermelde
derde landen mag in de Gemeenschap slechts in het vrije
verkeer worden gebracht indien:

- a) een oorsprongscertificaat wordt overgelegd dat door de
bevoegde nationale autoriteiten van de betrokken
landen is afgegeven overeenkomstig de artikelen 55 tot
en met 65 van Verordening (EEG) nr. 2454/93, en
- b) het product rechtstreeks vanuit die landen naar de
Gemeenschap is vervoerd.

*Artikel 2*1. Als rechtstreeks vanuit de in de bijlage vermelde
derde landen naar de Gemeenschap vervoerde producten
worden beschouwd:

- a) producten die niet over het grondgebied van een ander
derde land zijn vervoerd;
- b) producten die over het grondgebied van andere derde
landen dan het land van oorsprong zijn vervoerd, met
of zonder overlading of tijdelijke opslag in deze
landen, voor zover het vervoer door deze landen om
geografische redenen of uitsluitend om vervoertechni-
sche redenen geschiedt en de producten:

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 21. 11. 1996, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 170 van 13. 7. 1993, blz. 10.⁽³⁾ PB nr. L 176 van 9. 7. 1994, blz. 1.⁽⁴⁾ PB nr. L 253 van 11. 10. 1993, blz. 1.⁽⁵⁾ PB nr. L 17 van 21. 1. 1997, blz. 28.

- in het land van doorvoer of opslag onder toezicht van de douaneautoriteiten zijn gebleven,
- daar niet in de handel zijn gebracht of tot verbruik zijn aangegeven, en
- daar geen andere behandelingen hebben ondergaan dan, in voorkomend geval, lossen, opnieuw laden of behandeling met het oog op de bewaring ervan in de oorspronkelijke staat.

2. Het bewijs dat aan de in lid 1, littera b), bedoelde voorwaarden is voldaan, wordt geleverd door aan de autoriteiten van de Gemeenschap de volgende stukken over te leggen:

- a) hetzij het in het land van oorsprong opgestelde enige vervoerdocument, onder dekking waarvan het vervoer door het land van doorvoer is geschied,
- b) hetzij een door de douaneautoriteiten van het land van doorvoer afgegeven verklaring waarin:
 - de producten nauwkeurig zijn omschreven,
 - de data zijn aangegeven waarop de producten zijn gelost en opnieuw geladen, en, in voorkomend geval, is vermeld van welke schepen gebruik is gemaakt,
 - wordt gecertificeerd onder welke voorwaarden de producten in het land van doorvoer hebben verbleven,
- c) hetzij, bij gebreke van bovengenoemde stukken, enig ander bewijskrachtig document.

Artikel 3

De voor de instelling van de in de artikelen 63 tot en met 65 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde administratieve samenwerking vereiste gegevens worden gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, reeks C, zodra ze door de in de bijlage vermelde derde landen zijn medegedeeld.

Artikel 4

1. Deze verordening geldt niet voor producten die naar de Gemeenschap onderweg waren als bedoeld in lid 2.
2. Worden geacht naar de Gemeenschap onderweg te zijn de producten die:

- voor de tenuitvoerlegging van deze verordening hun land van oorsprong hebben verlaten, en

- worden vervoerd onder dekking van het vervoerdocument dat geldt van de plaats van lading in het land van oorsprong naar de plaats van lossing in de Gemeenschap, en dat vóór de tenuitvoerlegging van deze verordening is opgesteld.

3. De belanghebbenden leveren, ten genoegen van de douaneautoriteiten, het bewijs dat de in lid 2 bedoelde voorwaarden vervuld zijn.

De autoriteiten kunnen evenwel aannemen dat de producten het land van oorsprong vóór de tenuitvoerlegging van deze verordening hebben verlaten, wanneer een van de volgende documenten wordt overgelegd:

- bij vervoer overzee, het cognossement, waaruit blijkt dat de producten vóór die datum zijn geladen,
- bij vervoer per spoor, de vrachtbrief die vóór die datum door de spoorwegdiensten van het land van oorsprong is aanvaard,
- bij vervoer over de weg, het vervoercontract voor goederen over de weg of een ander vervoerdocument dat vóór die datum in het land van oorsprong is opgesteld,
- bij luchtvervoer, de luchtvrachtbrief waaruit blijkt dat de luchtvaartmaatschappij de producten vóór die datum in ontvangst heeft genomen.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is voor de in de bijlage vermelde landen van toepassing zodra voor die landen de in artikel 3 bedoelde gegevens zijn gepubliceerd of, indien die gegevens nog niet zijn gepubliceerd, in elk geval drie maanden na haar bekendmaking.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

*BIJLAGE***Lijst van de in artikel 1, lid 1, bedoelde derde landen**

Libanon

Iran

Verenigde Arabische Emiraten

Vietnam

VERORDENING (EG) Nr. 545/97 VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2368/96 houdende afwijking van Verordening (EEG) nr. 2456/93 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad wat de openbare interventie betreft, en houdende wijziging van die verordening

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2222/96 ⁽²⁾, en met name op
artikel 6, lid 7, en artikel 22 bis, lid 3,

Overwegende dat in artikel 1, lid 1, onder a) van Verorde-
ning (EG) nr. 2368/96 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 242/97 ⁽⁴⁾, de
producten die in Duitsland bij interventie mogen worden
aangekocht, zijn vermeld; dat, aangezien de marktprijzen
opnieuw aantrekken, deze producten van de lijst van de
voor deze lidstaat in aanmerking komende kwaliteiten
geschrapt moeten worden;

Overwegende dat in artikel 1, lid 3, van Verordening (EG)
nr. 2368/96 een maximumgewicht voor hele dieren wordt
vastgesteld dat afwijkt van dat in artikel 3, lid 2, onder h),
van Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie ⁽⁵⁾;
dat deze afwijking voorlopig verder moet worden toege-
past voor de inschrijvingen van april, mei en juni 1997;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor rundvlees,

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2368/96 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1:

a) in lid 1, onder a), worden de woorden „Duitsland —
categorie A, kwaliteit O2 en kwaliteit O3”
geschrapt.

b) wordt lid 3 vervangen door:

„3. In afwijking van artikel 4, lid 2, onder h), van
Verordening (EEG) nr. 2456/93 mag het gewicht
van de hierboven bedoelde hele geslachte dieren
niet hoger zijn dan:

a) 360 kg voor karkassen van dieren van de catego-
rieën A en C, beveleedheidsklassen U, R en O;

b) 450 kg voor karkassen van dieren van categorie
A, beveleedheidsklassen S en E.”

2. In artikel 3 wordt de tweede alinea vervangen door:

„Artikel 1 is van toepassing voor de in april, mei en
juni 1997 geopende inschrijvingen.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad
van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. L 296 van 21. 11. 1996, blz. 50.

⁽³⁾ PB nr. L 323 van 13. 12. 1996, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1997, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB nr. L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 546/97 VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 414/97 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sector varkensvlees in Duitsland

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽²⁾, en met name op artikel 20 en 22, tweede alinea,

Overwegende dat, wegens het uitbreken van klassieke varkenspest in bepaalde productiegebieden in Duitsland, voor dit land buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de varkensvleesmarkt zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 414/97 van de Commissie⁽³⁾;

Overwegende dat moet worden toegestaan dat vlees van de geslachte mestvarkens wordt verwerkt op voorwaarde dat het, om gezondheidsrisico's uit te sluiten, een warmtebehandeling heeft ondergaan; dat, om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen, moet worden bepaald dat deze producten moeten worden uitgevoerd zonder uitvoerrestitutie, aangezien de vleesverwerkende industrie de grondstoffen kan aanschaffen in dit geval tegen vrij lage prijzen; dat voor deze producten de traditionele handelsstromen met derde landen in stand moeten worden gehouden en verstoring van de markt van die landen moet worden voorkomen; dat de betrokken blikken conserven individueel moeten worden gemerkt om te voorkomen dat zij achteraf opnieuw in de Europese Unie worden ingevoerd;

Overwegende dat de vervoerkosten van het overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 414/97 berekende steunbedrag moeten worden afgetrokken, aangezien de vervoerkosten in het kader van buitengewone maatregelen, anders dan voor de normale handel, niet ten laste komen van de producent;

Overwegende dat in verband met de wijziging van de gebieden waarvoor ten gevolge van nieuwe uitbraken van klassieke varkenspest in Nedersaksen beperkende maatregelen op sanitair en commercieel gebied gelden, bijlage I bij Verordening (EG) nr. 414/97 moet worden gewijzigd en bijlage II bij die verordening door een nieuwe bijlage moet worden vervangen;

Overwegende dat een snelle en doeltreffende toepassing van de buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt een van de beste methoden is om de versprei-

ding van klassieke varkenspest tegen te gaan; dat het daarom verantwoord is de meeste van de in deze verordening vervatte maatregelen met ingang van 18 maart 1997 toe te passen;

Overwegende dat het Comité van beheer voor varkensvlees geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 414/97 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

De dieren worden op de dag van levering gewogen en geslacht, op zodanige wijze dat de epizoötie zich niet verder kan verspreiden.

Zij worden onverwijld naar een destructiebedrijf vervoerd en tot producten van de GN-codes 1501 00 11, 1506 00 00 en 2301 10 00 verwerkt overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 90/667/EEG.

De mestvarkens mogen echter worden vervoerd naar een slachthuis waar zij onmiddellijk worden geslacht en als hele of halve geslachte dieren in een koelhuis worden opgeslagen.

De werkzaamheden worden uitgevoerd onder permanente controle van de bevoegde Duitse autoriteiten.”.

2. Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. In afwijking van artikel 3 kunnen de Duitse autoriteiten besluiten de geslachte varkens te verwerken tot producten van GN-code 1602. In dat geval ondergaat het vlees een warmtebehandeling waarbij een kerntemperatuur van ten minste 70 °C moet worden bereikt.

De hoeveelheid verwerkte producten mag niet meer bedragen dan 4 000 ton.

2. De in lid 1 bedoelde verwerkte producten moeten worden uitgevoerd. Daarbij wordt geen uitvoerrestitutie toegekend. De bevoegde autoriteiten treffen de nodige maatregelen om de inachtneming van deze voorschriften te waarborgen, en stellen de Commissie daarvan in kennis.

⁽¹⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. L 62 van 4. 3. 1997, blz. 29.

Deze maatregelen omvatten met name de verplichting voor de marktdeelnemers om de gegevens over de uitvoer om de twee weken mede te delen en de douaneformaliteiten bij uitvoer in Duitsland te vervullen, alsmede de verplichting om op de uitvoeraangifte en eventueel het controle-exemplaar T5 de volgende vermelding aan te brengen:

„Verordening (EG) nr. 414/97; uitvoer zonder restitutie”.

3. De Duitse autoriteiten treffen de nodige maatregelen om de volledige verwerking van de hele of halve geslachte dieren en de inachtneming van de veterinaire-rechtelijke voorschriften bij de opslag, het vervoer en de verwerking te waarborgen. Deze maatregelen omvatten een door de bevoegde instanties uitgeoefend permanent toezicht ter plaatse op de verwerking van het vlees. De Duitse autoriteiten stellen de Commissie binnen 15 dagen na de goedkeuring van deze verordening in kennis van de praktische beheers- en controlevoorschriften die zij hebben vastgesteld.

4. De opbrengst van het door de Duitse autoriteiten aan verwerkingsbedrijven verkochte vlees van de geslachte varkens wordt tussen de Gemeenschap en Duitsland verdeeld volgens de voor de toekenning van de steun werkelijk gehanteerde verdeelsleutel. Eventuele verkoopverliezen komen niet voor rekening van de Gemeenschapsbegroting. De Duitse autoriteiten houden voor de verkoop van het vlees aan de verwerkende industrie een openbare inschrijving.

5. Duitsland neemt passende maatregelen opdat bij de verkoop van de verwerkte producten van GN-code 1602 de concurrentie niet wordt vervalst en geen van de marktdeelnemers onrechtmatig wordt bevoordeeld.

6. De Duitse autoriteiten verstrekken de Commissie geregeld gegevens over de verkooptransacties, met

name over de prijzen, de verkochte hoeveelheden en de landen van bestemming. Zij delen de Commissie mee welke maatregelen zij op grond van lid 5 hebben getroffen.

7. De blikken conserven moeten worden gemerkt. De tekst waarmee zij worden gemerkt, wordt door de bevoegde autoriteiten vastgesteld, en wordt in de blikken gestanst.”.

3. Lid 1 van artikel 4 wordt vervangen door:

„1. Voor mestvarkens met, voor de partij, een gemiddeld gewicht van ten minste 120 kg per dier is de in artikel 1, lid 1, bedoelde steun, af bedrijf, gelijk aan de marktprijs voor geslachte varkens van klasse E, als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2759/75, in Verordening (EEG) nr. 3537/89 van de Commissie ⁽¹⁾ en in Verordening (EEG) nr. 2123/89 van de Commissie ⁽²⁾, die in Duitsland is geconstateerd voor de week die voorafgaat aan de levering van de dieren aan de bevoegde autoriteiten, min de vervoerkosten van 2,8 ecu per 100 kg geslacht gewicht.”.

4. De tekst in bijlage I bij deze verordening wordt toegevoegd aan bijlage I.

5. Bijlage II wordt vervangen door bijlage II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De bepalingen van artikel 1, punten 1, 2, 4 en 5, zijn van toepassing met ingang van 18 maart 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

	„Nedersaksen
Mestvarkens	2 500
Biggen	3 000*

*BIJLAGE II**„BIJLAGE II*

1. In Noordrijn-Westfalen, de beschermingsgebieden en de toezichtsgebieden in de volgende Kreise:

— Paderborn,
— Soest,
— Gütersloh,
— Lippe.

2. In Mecklenburg-Vorpommern, de beschermingsgebieden en de toezichtsgebieden in de onderstaande Kreise:

Alle Kreise met uitzondering van Nordwestmecklenburg en Ludwigslust.

3. In Nedersaksen, de beschermingsgebieden en de toezichtsgebieden in de onderstaande Kreise:

— Lüchow-Dannenberg,
— Uelzen.*.

VERORDENING (EG) Nr. 547/97 VAN DE COMMISSIE
van 25 maart 1997
tot wijziging van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2222/96 ⁽²⁾, inzonderheid op
artikel 13,

Overwegende dat de bij uitvoer van rundvlees toe te
passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG)
nr. 379/97 van de Commissie ⁽³⁾;

Overwegende dat ingevolge de toepassing van de in
Verordening (EG) nr. 379/97 bedoelde regels op de gege-
vens waarover de Commissie beschikt, de restituties bij

uitvoer voor de in de bijlage bij deze verordening
vermelde producten moeten worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De uitvoerrestituties bedoeld in artikel 13 van Verorde-
ning (EEG) nr. 805/68, vastgesteld in de bijlage I van
Verordening (EG) nr. 379/97, worden voor de in de bijlage
bij deze verordening vermelde producten gewijzigd in de
daarin aangegeven bedragen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 maart 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. L 296 van 21. 11. 1996, blz. 50.

⁽³⁾ PB nr. L 60 van 1. 3. 1997, blz. 35.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 25 maart 1997 tot wijziging van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees

(in ecu/100 kg)			(in ecu/100 kg)		
Productcode	Bestemming	Bedrag van de restitutie (7)	Productcode	Bestemming	Bedrag van de restitutie (7)
		— Levend gewicht —			— Nettogewicht —
0102 10 10 9120	01	68,50	0201 20 20 9120	02	95,00
0102 10 10 9130	02	45,50		03	66,00
	03	31,50		04	33,00
	04	15,50	0201 20 30 9110 (1)	02	93,50
0102 10 30 9120	01	68,50		03	64,50
0102 10 30 9130	02	45,50		04	31,50
	03	31,50	0201 20 30 9120	02	69,00
	04	15,50		03	48,50
0102 10 90 9120	01	68,50		04	24,00
0102 90 41 9100	02	60,50	0201 20 50 9110 (1)	02	163,50
0102 90 51 9000	02	45,50		03	109,00
	03	31,50		04	54,00
	04	15,50	0201 20 50 9120	02	120,50
0102 90 59 9000	02	45,50		03	83,50
	03	31,50		04	41,50
	04	15,50	0201 20 50 9130 (1)	02	93,50
0102 90 61 9000	02	45,50		03	64,50
	03	31,50		04	31,50
	04	15,50	0201 20 50 9140	02	69,00
0102 90 69 9000	02	45,50		03	48,50
	03	31,50		04	24,00
	04	15,50	0201 20 90 9700	02	69,00
0102 90 71 9000	02	60,50		03	48,50
	03	40,00		04	24,00
	04	20,00	0201 30 00 9050	05 (4)	100,00
0102 90 79 9000	02	60,50		07 (4a)	100,00
	03	40,00	0201 30 00 9100 (2)	02	228,00
	04	20,00		03	156,50
		— Nettogewicht —		04	78,00
0201 10 00 9110 (1)	02	93,50		06	200,50
	03	64,50	0201 30 00 9150 (6)	08	121,00
	04	31,50		09	111,00
0201 10 00 9120	02	69,00		03	93,50
	03	48,50		04	47,00
	04	24,00		06	108,50
0201 10 00 9130 (1)	02	129,00	0201 30 00 9190 (6)	02	95,50
	03	86,50		03	63,00
	04	43,50		04	31,50
0201 10 00 9140	02	95,00		06	77,00
	03	66,00			
	04	33,00			
0201 20 20 9110 (1)	02	129,00			
	03	86,50			
	04	43,50			

(in ecu/100 kg)			(in ecu/100 kg)		
Productcode	Bestemming	Bedrag van de restitutie (?)	Productcode	Bestemming	Bedrag van de restitutie (?)
		— Nettogewicht —			— Nettogewicht —
0202 10 00 9100	02	69,00	1602 50 10 9120	02	110,00 (8)
	03	48,50		03	88,50 (8)
	04	24,00		04	88,50 (8)
0202 10 00 9900	02	95,00	1602 50 10 9140	02	97,50 (8)
	03	66,00		03	78,00 (8)
	04	33,00		04	78,00 (8)
0202 20 10 9000	02	95,00	1602 50 10 9160	02	78,00 (8)
	03	66,00		03	63,00 (8)
	04	33,00		04	63,00 (8)
0202 20 30 9000	02	69,00	1602 50 10 9170	02	52,00 (8)
	03	48,50		03	41,50 (8)
	04	24,00		04	41,50 (8)
0202 20 50 9100	02	120,50	1602 50 10 9190	02	52,00
	03	83,50		03	41,50
	04	41,50		04	41,50
0202 20 50 9900	02	69,00	1602 50 10 9240	02	—
	03	48,50		03	—
	04	24,00		04	—
0202 20 90 9100	02	69,00	1602 50 10 9260	02	—
	03	48,50		03	—
	04	24,00		04	—
0202 30 90 9100	05 (4)	100,00	1602 50 10 9280	02	—
	07 (4a)	100,00		03	—
				04	—
0202 30 90 9400 (6)	08	121,00	1602 50 31 9125	01	108,00 (5)
	09	111,00	1602 50 31 9135	01	63,00 (8)
	03	93,50	1602 50 31 9195	01	31,00
	04	47,00	1602 50 31 9325	01	96,50 (5)
	06	108,50	1602 50 31 9335	01	56,50 (8)
0202 30 90 9500 (6)	02	95,50	1602 50 31 9395	01	31,00
	03	63,00	1602 50 39 9125	01	108,00 (5)
	04	31,50	1602 50 39 9135	01	63,00 (8)
	06	77,00	1602 50 39 9195	01	31,00
0206 10 95 9000	02	95,50	1602 50 39 9325	01	96,50 (5)
	03	63,00	1602 50 39 9335	01	56,50 (8)
	04	31,50	1602 50 39 9395	01	31,00
	06	77,00	1602 50 39 9425	01	71,00 (5)
			1602 50 39 9435	01	41,50 (8)
0206 29 91 9000	02	95,50	1602 50 39 9495	01	31,00
	03	63,00	1602 50 39 9505	01	31,00
	04	31,50	1602 50 39 9525	01	71,00 (5)
	06	77,00	1602 50 39 9535	01	41,50 (8)
0210 20 90 9100	02	80,00	1602 50 39 9595	01	31,00
	04	47,50			
0210 20 90 9300	02	99,00			
0210 20 90 9500 (3)	02	99,00			

(in ecu/100 kg)			(in ecu/100 kg)		
Productcode	Bestemming	Bedrag van de restitutie (7)	Productcode	Bestemming	Bedrag van de restitutie (7)
		— Nettogewicht —			— Nettogewicht —
1602 50 39 9615	01	31,00	1602 50 80 9495	01	31,00
1602 50 39 9625	01	14,00	1602 50 80 9505	01	31,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	14,00
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	41,50 (8)
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	31,00
1602 50 80 9135	01	63,00 (8)	1602 50 80 9615	01	31,00
1602 50 80 9195	01	31,00	1602 50 80 9625	01	14,00
1602 50 80 9335	01	56,50 (8)	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	31,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	41,50 (8)	1602 50 80 9905	01	—

(1) Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de overlegging van het in de bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 32/82 opgenomen attest.

(2) Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de inachtneming van de voorwaarden van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1964/82.

(3) De restitutie voor gepekeld rundvlees wordt verleend voor het nettogewicht van het vlees, na aftrek van het gewicht van de pekel.

(4) Als bedoeld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2973/79 van de Commissie (PB nr. L 336 van 29. 12. 1979, blz. 44).

(4a) Als bedoeld in de gewijzigde Verordening (EG) nr. 2051/96 van de Commissie (PB nr. L 274 van 26. 10. 1996, blz. 18).

(5) PB nr. L 221 van 19. 8. 1984, blz. 28.

(6) Het gehalte aan mager rundvlees met uitzondering van vet wordt bepaald aan de hand van de analyseprocedure die is opgenomen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2429/86 van de Commissie (PB nr. L 210 van 1. 8. 1986, blz. 39).

(7) Krachtens artikel 13, lid 10, van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 805/68 wordt geen restitutie toegekend bij de uitvoer van producten die uit derde landen worden ingevoerd en naar derde landen worden wederuitgevoerd.

(8) De toekenning van de restitutie is afhankelijk van de vervaardiging in het kader van het bij artikel 4 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 565/80 vastgestelde stelsel.

NB: Productcodes en voetnoten: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87.

VERORDENING (EG) Nr. 548/97 VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor producten van de sector
rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2222/96 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie
van 26 juni 1995 houdende uitvoeringsbepalingen voor de
invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rund-
vlees en tot intrekking van Verordening (EEG) nr.
2377/80 ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
266/97 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 10,

Overwegende dat de aanvragen voor vaststelling vooraf
van de restituties betrekking hebben op hoeveelheden die

de normale afzet overschrijden; dat derhalve is besloten
alle op 20 maart 1997 ingediende uitvoercertificaataan-
vragen voor producten in de sector rundvlees af te wijzen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EG)
nr. 1445/95 worden de gedurende het tijdvak van 20 tot
25 maart 1997 ingediende uitvoercertificaataanvragen met
vaststelling vooraf van de restituties voor producten van
de sector rundvlees afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 maart 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. L 296 van 21. 11. 1996, blz. 50.

⁽³⁾ PB nr. L 143 van 27. 6. 1995, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB nr. L 45 van 15. 2. 1997, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 549/97 VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de
invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 maart 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 25 maart 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 15	204	65,2
	212	102,8
	624	129,8
	999	99,3
0707 00 15	052	161,8
	999	161,8
0709 10 10	220	197,5
	999	197,5
0709 90 73	052	81,7
	204	64,9
	999	73,3
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	49,2
	204	44,5
	212	52,8
	220	29,3
	400	38,2
	448	25,2
	600	42,2
	624	51,3
	999	41,6
	052	115,0
0805 30 20	600	81,3
	999	98,2
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	060	60,2
	388	100,4
	400	99,9
	404	99,0
	508	86,7
	512	71,3
	524	69,1
	528	68,3
	999	81,9
	052	122,5
0808 20 31	388	63,5
	400	82,0
	512	63,4
	528	68,0
	999	79,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

RICHTLIJN 97/9/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 3 maart 1997****inzake de beleggerscompensatiestelsels**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag⁽⁴⁾ en gezien de op 18 december 1996 door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst,

- (1) Overwegende dat de Raad op 10 mei 1993 Richtlijn 93/22/EEG betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten⁽⁵⁾ heeft vastgesteld; dat deze richtlijn een essentieel instrument vormt voor de totstandbrenging van de interne markt voor beleggingsondernemingen;
- (2) Overwegende dat in Richtlijn 93/22/EEG regels voor het bedrijfseconomische toezicht zijn vastgelegd die beleggingsondernemingen te allen tijde moeten naleven, waaronder regels die tot doel hebben de rechten van beleggers met betrekking tot geld of instrumenten die hun toebehoren, zoveel mogelijk te beschermen;
- (3) Overwegende dat evenwel geen enkele vorm van toezicht volledig bescherming kan bieden, in het bijzonder wanneer frauduleuze handelingen plaatsvinden;
- (4) Overwegende dat de bescherming van beleggers en het handhaven van het vertrouwen in het financiële stelsel belangrijke aspecten van de voltooiing en de goede werking van de interne markt op dit gebied zijn; dat het daartoe derhalve van essentieel belang is dat er in elke lidstaat een beleggerscompensatiestelsel bestaat, dat althans aan de kleine belegger een geharmoniseerde minimumbescherming biedt ingeval een beleggingsonderneming niet in staat is aan haar verplichtingen jegens de cliënten-beleggers te voldoen;
- (5) Overwegende dat kleine beleggers derhalve met evenveel vertrouwen beleggingsdiensten zullen kunnen afnemen van bijkantoren van beleggingsondernemingen uit de Gemeenschap, of in het kader van grensoverschrijdende dienstverrichting, als van binnenlandse beleggingsondernemingen, in de wetenschap dat er een geharmoniseerde minimumbescherming bestaat ingeval een beleggingsonderneming niet in staat is aan haar verplichtingen jegens de cliënten-beleggers te voldoen;
- (6) Overwegende dat bij ontstentenis van een dergelijke minimumharmonisatie de lidstaten van ontvangst het ter wille van de bescherming van beleggers gerechtvaardigd kunnen achten deelneming aan het compensatiestelsel in de lidstaat van ontvangst verplicht te stellen voor beleggingsondernemingen uit de andere lidstaten die via een bijkantoor of via het verrichten van diensten werkzaam zijn en die niet deelnemen aan enig beleggerscompensatiestelsel in de lidstaat van herkomst, dan wel deelnemen aan een stelsel dat niet geacht wordt een gelijkwaardige bescherming te bieden; dat een dergelijke verplichting het functioneren van de interne markt nadelig zou kunnen beïnvloeden;
- (7) Overwegende dat, hoewel in de meeste lidstaten momenteel beleggerscompensatieregelingen bestaan, het toepassingsgebied van die regelingen in het algemeen niet alle beleggingsondernemingen bestrijkt die houder zijn van de in Richtlijn 93/22/EEG bedoelde vergunning;
- (8) Overwegende dat alle lidstaten er derhalve toe verplicht moeten worden over een of meer beleggerscompensatiestelsels te beschikken, waaraan wordt deelgenomen door al deze beleggingsondernemingen; dat het stelsel dekking moet verschaffen voor geld of instrumenten die in verband met de beleggingsverrichtingen van een belegger gehouden worden en die, ingeval een beleggingsonderneming niet in staat is aan haar verplichtingen jegens de cliënten-beleggers te voldoen, niet aan de belegger kunnen worden teruggegeven, zulks onverminderd de regels en procedures die in elke lidstaat gelden voor de in geval van insolventie of liquidatie van een beleggingsonderneming te nemen beslissingen;
- (9) Overwegende dat onder de definitie van beleggingsonderneming ook kredietinstellingen vallen die vergunning hebben om beleggingsdiensten aan te bieden; dat die kredietinstellingen met betrekking tot

⁽¹⁾ PB nr. C 321 van 27. 11. 1993, blz. 15, en PB nr. C 382 van 31. 12. 1994, blz. 27.

⁽²⁾ PB nr. C 127 van 7. 5. 1994, blz. 1.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 28 juli 1995.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 19 april 1994 (PB nr. C 128 van 9. 5. 1994, blz. 85), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 23 oktober 1995 (PB nr. C 320 van 30. 11. 1995, blz. 9) en besluit van het Europees Parlement van 12 maart 1996 (PB nr. C 96 van 1. 4. 1996, blz. 28). Besluit van de Raad van 17 februari 1997 en besluit van het Europees Parlement van 19 februari 1997 (PB nr. C 85 van 17. 3. 1997).

⁽⁵⁾ PB nr. L 141 van 11. 6. 1993, blz. 27.

hun beleggingsverrichtingen ook aan een beleggerscompensatiestelsel moeten deelnemen; dat evenwel niet hoeft te worden bepaald dat die kredietinstellingen bij twee afzonderlijke stelsels aangesloten moeten zijn, mits één stelsel voldoet aan de vereisten van deze richtlijn en van Richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels⁽¹⁾; dat het voor beleggingsondernemingen die kredietinstellingen zijn, in sommige gevallen echter moeilijk kan zijn onderscheid te maken tussen deposito's die onder Richtlijn 94/19/EG vallen, en geld dat in verband met beleggingsverrichtingen wordt gehouden; dat de lidstaten de mogelijkheid moeten hebben zelf te bepalen welke van de twee richtlijnen op dergelijke vorderingen van toepassing is;

- (10) Overwegende dat Richtlijn 94/19/EG de lidstaten toestaat kredietinstellingen vrij te stellen van de verplichting aan een depositogarantiestelsel deel te nemen, indien de betrokken kredietinstelling deelneemt aan een stelsel dat de kredietinstelling zelf beschermt en met name haar solvabiliteit waarborgt; dat het de lidstaten, indien een aan een dergelijk stelsel deelnemende kredietinstelling tevens een beleggingsonderneming is, onder bepaalde voorwaarden ook moet worden toegestaan de kredietinstelling vrij te stellen van de verplichting aan een beleggerscompensatiestelsel deel te nemen;
- (11) Overwegende dat een geharmoniseerde minimumcompensatie van 20 000 ecu per belegger toereikend moet zijn om de belangen van de kleine belegger te beschermen ingeval een beleggingsonderneming niet in staat is aan haar verplichtingen jegens de cliënten-beleggers te voldoen; dat het derhalve redelijk lijkt het geharmoniseerde minimumniveau van bescherming op 20 000 ecu vast te stellen; dat, zoals in Richtlijn 94/19/EG, beperkte overgangsregelingen nodig kunnen blijken om de compensatiestelsels in staat te stellen dit cijfer in acht te nemen, hetgeen ook geldt voor de lidstaten die op het tijdstip van aanneming van deze richtlijn niet over een dergelijk stelsel beschikken;
- (12) Overwegende dat in Richtlijn 94/19/EG een zelfde bedrag is vastgesteld;
- (13) Overwegende dat, om de belegger te stimuleren bij zijn keuze van een beleggingsonderneming de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen, het redelijk is de lidstaten toe te staan de belegger te verplichten een deel van een eventueel verlies te dragen; dat echter het verlies van de belegger voor ten minste 90 % gedekt dient te zijn, zolang de uitgekeerde compensatie niet het communautaire minimum heeft bereikt;

geharmoniseerde minimumniveau van bescherming van deze richtlijn; dat het echter niet wenselijk lijkt te eisen dat deze stelsels in dit opzicht worden gewijzigd;

- (15) Overwegende dat de handhaving in de Gemeenschap van stelsels die een hogere dekking bieden dan het geharmoniseerde minimum, op een zelfde grondgebied kan leiden tot verschillen in compensatie en tot ongelijke mededingingsvoorwaarden tussen beleggingsondernemingen uit het eigen land en bijkantoren van ondernemingen uit andere lidstaten; dat, om deze bezwaren te ondervangen, deelneming van bijkantoren aan het stelsel in de lidstaat van ontvangst dient te worden toegestaan teneinde deze bijkantoren in staat te stellen hun beleggers dezelfde dekking te bieden als die welke geboden wordt door het stelsel van de lidstaat waar zij zijn gevestigd; dat het dienstig is dat de Commissie, in het verslag dat zij over de toepassing van deze richtlijn zal uitbrengen, aangeeft in hoeverre bijkantoren van deze mogelijkheid gebruik hebben gemaakt en welke moeilijkheden zij of de compensatiestelsels eventueel bij de implementatie van deze voorschriften hebben ondervonden; dat niet is uitgesloten dat het stelsel van de lidstaat van herkomst zelf een dergelijke aanvullende dekking biedt onder de voorwaarden die dit stelsel heeft vastgesteld;
- (16) Overwegende dat marktverstoringen kunnen worden teweeggebracht wanneer in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst gevestigde bijkantoren van bepaalde beleggingsondernemingen hogere dekkingsniveaus verstrekken dan beleggingsondernemingen waaraan in de lidstaat van ontvangst vergunning is verleend; dat het bedrag en de reikwijdte van de door de compensatiestelsels geboden dekking geen mededingingsinstrument mogen worden; dat bijgevolg, althans in een eerste fase, moet worden bepaald dat het bedrag en de reikwijdte van de dekking die door stelsels van een lidstaat van herkomst worden geboden aan beleggers bij bijkantoren in een andere lidstaat, het maximumbedrag en de maximumreikwijdte die door het overeenkomstige stelsel van de lidstaat van ontvangst worden geboden, niet mogen overtreffen; dat vroegtijdig een onderzoek naar eventuele marktverstoringen dient plaats te vinden in het licht van de opgedane ervaring en van de ontwikkelingen in de financiële sector;
- (17) Overwegende dat een lidstaat, wanneer hij van oordeel is dat bepaalde categorieën in een limitatieve lijst vermelde beleggingen of beleggers geen bijzondere bescherming behoeven, deze moet kunnen uitsluiten van de dekking die wordt geboden door de beleggerscompensatiestelsels;
- (18) Overwegende dat in verscheidene lidstaten beleggerscompensatiestelsels bestaan die onder de verantwoordelijkheid van organisaties van het bedrijfsleven vallen; dat in andere lidstaten stelsels zijn ingesteld en gereguleerd krachtens een wet; dat deze

⁽¹⁾ PB nr. L 135 van 31. 5. 1994, blz. 5.

verscheidenheid qua status slechts een probleem vormt met betrekking tot de verplichte deelname aan en de uitsluiting van het stelsel; dat derhalve bepalingen moeten worden vastgesteld om de bevoegdheden van de stelsels in dit opzicht te beperken;

- (19) Overwegende dat de belegger, nadat zijn vordering rechtsgeldig is gebleken, zonder buitensporige vertraging compensatie moet ontvangen; dat het compensatiestelsel zelf een redelijke termijn voor de indiening van de vorderingen moet kunnen vaststellen; dat het verstrijken van die termijn evenwel niet mag worden tegengeworpen aan een belegger die om een geldige reden niet in staat is geweest zijn vordering tijdig in te dienen;
- (20) Overwegende dat de voorlichting van de belegger over de compensatieregeling een wezenlijk onderdeel van diens bescherming vormt; dat artikel 12 van Richtlijn 93/22/EEG beleggingsondernemingen ertoe verplicht om aan beleggers, alvorens met hen zakelijke betrekkingen aan te knopen, mede te delen of er al dan niet een garantieregeling van toepassing is en dat in de onderhavige richtlijn derhalve voorschriften moeten worden vastgesteld voor het inlichten van deze potentiële beleggers over het voor hun beleggingsverrichtingen geldende compensatiestelsel;
- (21) Overwegende dat de ongereguleerde aanwending voor reclamedoelinden van vermeldingen van het bedrag en de reikwijdte van het compensatiestelsel evenwel de stabiliteit van het financiële stelsel of het vertrouwen van de beleggers zou kunnen ondermijnen; dat de lidstaten derhalve voorschriften moeten vaststellen die dergelijke vermeldingen aan banden leggen;
- (22) Overwegende dat alle beleggingsondernemingen op grond van deze richtlijn in beginsel aan een compensatiestelsel moeten deelnemen; dat de lidstaten krachtens de richtlijnen inzake toelating van beleggingsondernemingen met hoofdkantoor in derde landen, inzonderheid Richtlijn 93/22/EEG, kunnen bepalen of en op welke voorwaarden bijkantoren van dergelijke beleggingsondernemingen toelating krijgen om op hun grondgebied werkzaamheden uit te oefenen; dat zulke bijkantoren niet in aanmerking komen voor het vrij verrichten van diensten uit hoofde van artikel 59, tweede alinea, van het Verdrag, noch voor de vrijheid van vestiging in een andere lidstaat dan die waar zij gevestigd zijn; dat een lidstaat die zulke bijkantoren toelaat, derhalve dient te besluiten hoe de beginselen van de onderhavige richtlijn op die bijkantoren zullen worden toegepast op een wijze die strookt met artikel 5 van Richtlijn 93/22/EEG en met de noodzaak de beleggers te beschermen en de integriteit van het financiële stelsel in stand te houden; dat het van essentieel belang is dat beleggers bij zulke bijkantoren volledig

op de hoogte zijn van de compensatieregelingen die te hunnen aanzien gelden;

- (23) Overwegende dat het niet volstrekt nodig is om in het kader van deze richtlijn de methoden ter financiering van de stelsels voor compensatie van beleggers te harmoniseren, aangezien de kosten voor de financiering van deze stelsels in beginsel door de beleggingsondernemingen zelf moeten worden gedragen, enerzijds, en de financieringscapaciteit van deze stelsels in verhouding moet staan tot de op hen rustende verplichtingen, anderzijds; dat een en ander evenwel de stabiliteit van het financiële stelsel in de betrokken lidstaat niet in gevaar mag brengen;
- (24) Overwegende dat deze richtlijn niet kan leiden tot aansprakelijkheid van de lidstaten of van hun bevoegde autoriteiten jegens de beleggers, voorzover zij zorg hebben gedragen voor de instelling of de officiële erkenning van een of meer stelsels die de schadeloosstelling of de bescherming van de beleggers onder de in deze richtlijn vastgestelde voorwaarden garanderen;
- (25) Overwegende ten slotte dat een minimum aan harmonisatie van de beleggerscompensatieregelingen noodzakelijk is om de interne markt voor beleggingsondernemingen te voltooien, omdat beleggers daardoor met meer vertrouwen transacties kunnen aangaan met deze ondernemingen, in het bijzonder wanneer het ondernemingen uit andere lidstaten betreft, en de moeilijkheden kunnen worden voorkomen die zouden kunnen ontstaan indien de lidstaten van ontvangst hun niet op communautair niveau gecoördineerde binnenlandse voorschriften inzake beleggersbescherming zouden toepassen; dat een bindende richtlijn van de Gemeenschap het enige geschikte instrument is om de beoogde doelstelling te verwezenlijken, aangezien er in het algemeen geen beleggerscompensatieregelingen bestaan waarvan het toepassingsgebied met dat van Richtlijn 93/22/EEG overeenkomt; dat deze richtlijn alleen in de minimaal noodzakelijke harmonisatie voorziet, de lidstaten toestaat om desgewenst een meeromvattende of hogere dekking te bieden en voorts de lidstaten de nodige vrijheid laat terzake van de organisatie en financiering van beleggerscompensatiestelsels,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „beleggingsonderneming”: een beleggingsonderneming als omschreven in artikel 1, punt 2, van Richtlijn 93/22/EEG
- die overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 93/22/EEG vergunning heeft gekregen, of

- die overeenkomstig Richtlijn 77/780/EEG⁽¹⁾ en Richtlijn 89/646/EEG⁽²⁾ van de Raad als kredietinstelling een vergunning heeft gekregen die een of meer van de op de lijst in de bijlage, deel A, bij Richtlijn 93/22/EEG voorkomende beleggingsdiensten bestrijkt;
- 2. „beleggingsverrichtingen”: beleggingsdiensten als omschreven in artikel 1, punt 1, van Richtlijn 93/22/EEG, alsmede de dienst vermeld in de bijlage, deel C, punt 1, bij die richtlijn;
- 3. „instrumenten”: de instrumenten vermeld in de bijlage, deel B, bij Richtlijn 93/22/EEG;
- 4. „belegger”: een persoon die in verband met beleggingsverrichtingen geld of instrumenten aan een beleggingsonderneming heeft toevertrouwd;
- 5. „bijkantoor”: een bedrijfszetel die een onderdeel zonder rechtspersoonlijkheid vormt van een beleggingsonderneming en die beleggingsdiensten verricht waarvoor de beleggingsonderneming een vergunning heeft gekregen; verscheidene bedrijfszetels in een zelfde lidstaat van een beleggingsonderneming met hoofdkantoor in een andere lidstaat worden beschouwd als één enkel bijkantoor;
- 6. „gemeenschappelijke beleggingsverrichting”: een beleggingsverrichting voor rekening van twee of meer personen of ten aanzien waarvan twee of meer personen rechten hebben, welke met de handtekening van een of meer van die personen kunnen worden uitgeoefend;
- 7. „bevoegde autoriteiten”: de autoriteiten als omschreven in artikel 22 van Richtlijn 93/22/EEG; in voorkomend geval kan het ook de autoriteiten betreffen als omschreven in artikel 1 van Richtlijn 92/30/EEG van de Raad van 6 april 1992 inzake toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis⁽³⁾.

Artikel 2

1. Iedere lidstaat ziet erop toe dat op zijn grondgebied een of meer beleggerscompensatiestelsels worden ingevoerd en officieel worden erkend. Uitgezonderd in de

omstandigheden bedoeld in de tweede alinea en in artikel 5, lid 3, mogen beleggingsondernemingen waaraan in die lidstaat vergunning is verleend, alleen beleggingswerkzaamheden verrichten indien zij aan een dergelijk stelsel deelnemen.

De lidstaten mogen een kredietinstelling waarop deze richtlijn van toepassing is, evenwel vrijstellen van verplichte deelneming aan een beleggerscompensatiestelsel indien deze kredietinstelling reeds op grond van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 94/19/EG is vrijgesteld van deelneming aan een depositogarantiestelsel, mits de aan deposanten gegeven bescherming en informatie onder dezelfde voorwaarden aan beleggers wordt gegeven, zodat deze een bescherming genieten die ten minste gelijkwaardig is aan de door een beleggerscompensatiestelsel geboden bescherming.

De lidstaten die van deze mogelijkheid gebruik maken, stellen de Commissie daarvan in kennis; zij doen met name mededeling van de kenmerken van deze beschermingsstelsels en van de uit hoofde van deze richtlijn daaronder vallende kredietinstellingen, alsmede van na de toezending van de inlichtingen opgetreden wijzigingen. De Commissie geeft de mededelingen door aan de Raad.

2. Het stelsel verschaft overeenkomstig artikel 4 dekking aan beleggers:

- wanneer de bevoegde autoriteiten hebben vastgesteld dat, naar hun oordeel, een beleggingsonderneming, om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, momenteel niet in staat lijkt te zijn te voldoen aan haar verplichtingen die voortvloeien uit vorderingen van beleggers, en daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat lijkt te zullen zijn, dan wel
- wanneer een rechterlijke instantie, om redenen die rechtstreeks verband houden met de financiële positie van een beleggingsonderneming, een beslissing heeft gegeven die leidt tot schorsing van de mogelijkheid voor beleggers om hun vorderingen op deze beleggingsonderneming te verhalen,

naargelang het de vaststelling dan wel de beslissing is die het eerst plaatsvindt.

Er moet dekking zijn voor vorderingen die voortvloeien uit het onvermogen van een beleggingsonderneming om:

- geld dat verschuldigd is aan beleggers of beleggers toebehoort en dat voor hen in verband met beleggingsverrichtingen wordt gehouden, terug te betalen of
- aan beleggers instrumenten terug te geven die hun toebehoren en namens hen in verband met beleggingsverrichtingen worden gehouden, geadministreerd of beheerd,

overeenkomstig de geldende wettelijke en contractuele voorwaarden.

⁽¹⁾ Eerste Richtlijn 77/780/EEG van de Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/646/EEG (PB nr. L 386 van 30. 12. 1989, blz. 1).

⁽²⁾ Tweede Richtlijn 89/646/EEG van de Raad van 15 december 1989 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG (PB nr. L 386 van 30. 12. 1989, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/30/EEG (PB nr. L 110 van 28. 4. 1992, blz. 52).

⁽³⁾ PB nr. L 110 van 28. 4. 1992, blz. 52.

3. Elke vordering van het type als bedoeld in lid 2 op een kredietinstelling die in een bepaalde lidstaat zowel onder de onderhavige richtlijn als onder Richtlijn 94/19/EG valt, wordt door die lidstaat toegerekend aan het stelsel van één van deze beide richtlijnen, op de wijze die hij het meest passend acht. Geen enkele vordering mag aanleiding geven tot dubbele uitkering uit hoofde van beide richtlijnen.

4. Het bedrag van de vordering van een belegger wordt berekend overeenkomstig de wettelijke en contractuele voorwaarden, met name inzake verrekening en tegenvorderingen, die gelden voor de bepaling, op het tijdstip van de in lid 2 bedoelde vaststelling of beslissing, van het bedrag aan geld of de waarde, waar mogelijk aan de hand van de marktwaarde, van de instrumenten die de belegger toebehoren en die de beleggingsonderneming niet kan terugbetalen of teruggeven.

Artikel 3

Vorderingen uit hoofde van verrichtingen in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken wegens het witwassen van geld in de zin van artikel 1 van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld⁽¹⁾, zijn uitgesloten van uitkering door het beleggerscompensatiestelsel.

Artikel 4

1. De lidstaten zien erop toe dat het stelsel met betrekking tot de in artikel 2, lid 2, bedoelde vorderingen dekking verschaft tot een bedrag van niet minder dan 20 000 ecu per belegger.

Tot en met 31 december 1999 mogen de lidstaten waar de dekking op het tijdstip van aanneming van deze richtlijn minder dan 20 000 ecu bedraagt, die lagere dekking handhaven, zonder dat dit bedrag lager mag zijn dan 15 000 ecu. Deze mogelijkheid geldt ook voor de lidstaten waarvoor de overgangsbepalingen van artikel 7, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 94/19/EG gelden.

2. De lidstaten mogen voorschrijven dat voor bepaalde beleggers geen dekking van het stelsel, dan wel een lagere dekking geldt. De lijst van uitsluitingen is opgenomen in bijlage I.

3. Dit artikel belet niet dat bepalingen worden gehandhaafd of vastgesteld die een hogere of een ruimere dekking voor beleggers behelzen.

4. Een lidstaat mag de in lid 1 genoemde of de in lid 3 bedoelde dekking beperken tot een bepaald percentage van de vordering van de belegger. Het dekkingspercentage moet evenwel ten minste 90 % van de vordering bedragen totdat het uit hoofde van het stelsel uit te keren bedrag van 20 000 ecu is bereikt.

Artikel 5

1. Indien een beleggingsonderneming die krachtens artikel 2, lid 1, verplicht is tot deelneming aan een stelsel, niet voldoet aan de verplichtingen die uit hoofde van haar deelneming aan dit stelsel op haar rusten, worden de bevoegde autoriteiten die de vergunning verleend hebben, daarvan in kennis gesteld en nemen deze, in samenwerking met het compensatiestelsel, alle passende maatregelen, met inbegrip van sancties, om ervoor te zorgen dat de beleggingsonderneming haar verplichtingen nakomt.

2. Indien de beleggingsonderneming in weerwil van deze maatregelen aan haar verplichtingen blijft verzaken, kan het stelsel, voorzover uitsluiting van deelneming bij de nationale wetgeving is toegestaan, met de uitdrukkelijke toestemming van de bevoegde autoriteiten, met een opzeggingstermijn van ten minste twaalf maanden kennis geven van zijn voornemen de beleggingsonderneming van deelneming aan het stelsel uit te sluiten. Beleggingsverrichtingen die gedurende deze periode plaatsvonden, blijven onder de bij artikel 2, lid 2, tweede alinea, voorgeschreven dekking vallen. Indien de beleggingsonderneming na het verstrijken van de opzeggingstermijn niet aan haar verplichtingen heeft voldaan, mag het compensatiestelsel, na opnieuw de uitdrukkelijke toestemming van de bevoegde autoriteiten te hebben verkregen, tot uitsluiting overgaan.

3. Indien de nationale wetgeving zulks toestaat en de bevoegde autoriteiten die de vergunning hebben verleend, daarvoor uitdrukkelijk toestemming gegeven hebben, mag een van een beleggerscompensatiestelsel uitgesloten beleggingsonderneming beleggingsdiensten blijven verrichten, mits zij vóór haar uitsluiting alternatieve compensatieregelingen getroffen heeft die de beleggers een dekking garanderen die ten minste gelijkwaardig is aan de door het officieel erkende stelsel geboden dekking en die gelijkwaardige kenmerken heeft als die van dat stelsel.

4. Indien een beleggingsonderneming waarvan de uitsluiting overeenkomstig lid 2 wordt overwogen, er niet in slaagt alternatieve regelingen te treffen die aan de voorwaarden van lid 3 voldoen, gaan de bevoegde autoriteiten die de vergunning hebben verleend, onverwijld tot intrekking van deze vergunning over.

Artikel 6

Beleggingsverrichtingen die tot het tijdstip van de intrekking van de vergunning van de beleggingsonderneming hebben plaatsgevonden, blijven na die intrekking onder de bij artikel 2, lid 2, tweede alinea, voorgeschreven dekking vallen.

Artikel 7

1. De overeenkomstig artikel 2, lid 1, in een lidstaat ingevoerde en officieel erkende beleggerscompensatiestelsels dekken tevens de beleggers van door beleggingsondernemingen in andere lidstaten opgerichte bijkantoren.

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 28. 6. 1991, blz. 77.

Noch het bedrag, noch de reikwijdte, met inbegrip van het percentage, van de verleende dekking mag tot en met 31 december 1999 het maximumbedrag en de maximumreikwijdte overtreffen van de dekking die door het overeenkomstige compensatiestelsel op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst worden geboden. Vóór die datum stelt de Commissie een verslag op over de ervaring die met de toepassing van deze alinea en van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 94/19/EG is opgedaan, en beraadt zij zich op de noodzaak van verlenging van deze regeling. In voorkomend geval dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel voor een richtlijn houdende verlenging in.

Indien het bedrag en/of de reikwijdte, met inbegrip van het percentage, van de door het beleggerscompensatiestelsel van de lidstaat van ontvangst geboden dekking het bedrag en/of de reikwijdte overtreffen van de dekking die wordt geboden in de lidstaat waar aan de beleggingsonderneming vergunning verleend is, draagt de lidstaat van ontvangst er zorg voor dat er op zijn grondgebied een officieel erkend stelsel bestaat waaraan door een bijkantoor vrijwillig kan worden deelgenomen, ter aanvulling van de dekking die de beleggers van dat bijkantoor reeds genieten op grond van de deelneming aan het stelsel van de lidstaat van herkomst.

Het stelsel waaraan het bijkantoor moet deelnemen, dekt de categorie van instellingen waartoe het bijkantoor behoort of die daarmee het meest overeenstemt in de lidstaat van ontvangst.

De lidstaten dragen er zorg voor dat in alle beleggerscompensatiestelsels objectieve en algemeen toegepaste voorwaarden voor deelneming van deze bijkantoren worden vastgesteld. Voorwaarde voor deelneming is dat wordt voldaan aan de relevante verplichtingen, met inbegrip van met name de betaling van bijdragen en andere lasten. Bij de tenuitvoerlegging van dit lid volgen de lidstaten de in bijlage II opgenomen richtsnoeren.

2. Indien een uit hoofde van lid 1 vrijwillig deelnemend bijkantoor niet voldoet aan zijn verplichtingen als deelnemer aan het beleggerscompensatiestelsel, worden de bevoegde autoriteiten die de vergunning hebben verleend, daarvan in kennis gesteld en nemen deze, in samenwerking met het compensatiestelsel, alle passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de bovenbedoelde verplichtingen worden nagekomen.

Indien het bijkantoor in weerwil van de getroffen maatregelen aan de in dit artikel bedoelde verplichtingen blijft verzaken, mag het compensatiestelsel na een passende opzeggingstermijn van ten minste twaalf maanden, met toestemming van de bevoegde autoriteiten die de vergunning verleend hebben, het bijkantoor van deelneming uitsluiten. Beleggingsverrichtingen die vóór het tijdstip van uitsluiting hebben plaatsgevonden, blijven na dit tijdstip onder de dekking vallen van het stelsel waaraan het bijkantoor vrijwillig deelnam. De beleggers worden in kennis gesteld van de intrekking van de aanvullende dekking en van het tijdstip waarop die intrekking ingaat.

Artikel 8

1. De in artikel 4, leden 1, 3 en 4, bedoelde dekking geldt voor de totale vordering van een belegger op een zelfde beleggingsonderneming uit hoofde van deze richtlijn, ongeacht het aantal rekeningen, de valuta en de plaats waar zij zich in de Gemeenschap bevinden.

De lidstaten kunnen evenwel bepalen dat voor geld in andere valuta dan die van de lidstaten en dan ecu, geen of een lagere dekking geldt. Deze mogelijkheid geldt niet voor instrumenten.

2. Bij de berekening van de in artikel 4, leden 1, 3 en 4, bedoelde dekking wordt het aandeel van elke belegger in een gemeenschappelijke beleggingsverrichting in aanmerking genomen.

Bij ontstentenis van bijzondere bepalingen worden de vorderingen gelijkelijk verdeeld over de beleggers.

De lidstaten mogen bepalen dat vorderingen betreffende een gemeenschappelijke beleggingsverrichting ten aanzien waarvan twee of meer personen als leden van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende partnership, vereniging of een andere soortgelijke groepering rechten kunnen doen gelden, voor de berekening van de limieten bedoeld in artikel 4, leden 1, 3 en 4, mogen worden samengevoegd en behandeld als vloeiden zij voort uit een belegging door één belegger.

3. Wanneer de belegger niet de rechthebbende is van de gehouden bedragen of effecten, ontvangt de rechthebbende de uitkering, mits de identiteit van die persoon is of kan worden vastgesteld vóór de datum van de in artikel 2, lid 2, bedoelde vaststelling of beslissing.

Is er meer dan één rechthebbende, dan wordt het aandeel van elk van hen uit hoofde van de regeling krachtens welke de bedragen of de effecten worden beheerd, in aanmerking genomen bij de berekening van de limieten van artikel 4, leden 1, 3 en 4.

Deze bepaling geldt niet voor instellingen voor collectieve belegging.

Artikel 9

1. Het compensatiestelsel neemt de passende maatregelen om de beleggers in kennis te stellen van de in artikel 2, lid 2, bedoelde vaststelling of beslissing en, indien uitgekeerd dient te worden, om hun zo spoedig mogelijk uit te keren. Het kan een termijn vaststellen voor de indiening van de verzoeken van de beleggers. Deze termijn mag niet korter zijn dan vijf maanden na de datum van de hiervoor bedoelde vaststelling of beslissing of de datum waarop deze vaststelling of beslissing bekend wordt gemaakt.

Het stelsel mag zich niet op het verstrijken van de genoemde termijn beroepen om het recht op dekking te ontzeggen aan een belegger die zijn aanspraak op een uitkering niet tijdig heeft kunnen doen gelden.

2. Het stelsel moet in staat zijn de aanspraken van beleggers op uitkeringen zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden nadat de geldigheid en het bedrag van de vordering zijn vastgesteld, te honoreren.

In zeer uitzonderlijke omstandigheden kan het beleggerscompensatiestelsel de bevoegde autoriteiten verzoeken deze termijn voor speciale gevallen te verlengen. Deze verlenging geldt voor maximaal drie maanden.

3. Wanneer aan een belegger of aan eender welke persoon die aan een beleggingsverrichting verbonden rechten of belangen heeft, een misdrijf ten laste is gelegd dat voortvloeit uit of verband houdt met het witwassen van geld als omschreven in artikel 1 van Richtlijn 91/308/EEC, mag het compensatiestelsel, niettegenstaande de in lid 2 gestelde termijn, uitkeringen opschorten in afwachting van de uitspraak van de rechter.

Artikel 10

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de beleggingsondernemingen passende maatregelen nemen om feitelijke en potentiële beleggers de nodige gegevens ter beschikking te stellen aan de hand waarvan dezen kunnen nagaan aan welk beleggerscompensatiestelsel de beleggingsonderneming en haar bijkantoren in de Gemeenschap deelnemen, of welke alternatieve regeling krachtens artikel 2, lid 1, tweede alinea, of artikel 5, lid 3, is getroffen. De beleggers worden ingelicht over de bepalingen van het beleggerscompensatiestelsel, of de van toepassing zijnde alternatieve regelingen, met inbegrip van het bedrag en de reikwijdte van de door het compensatiestelsel geboden dekking alsmede van de regels die de lidstaten in voorkomend geval overeenkomstig artikel 2, lid 3, hebben vastgesteld. Deze inlichtingen worden in een bevattelijke vorm ter beschikking gesteld.

Desgevraagd moeten tevens inlichtingen worden verstrekt over de voorwaarden die voor een uitkering door het compensatiestelsel gelden, en de met het oog op een uitkering te vervullen formaliteiten.

2. De in lid 1 bedoelde gegevens worden op de bij de nationale wetgeving voorgeschreven wijze ter beschikking gesteld in de officiële taal of talen van de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd.

3. De lidstaten stellen voorschriften vast ter beperking van de aanwending voor reclamedoelinden van de in lid 1 bedoelde gegevens, om te voorkomen dat die aanwending de stabiliteit van het financiële stelsel of het vertrouwen van de beleggers ondermijnt. De lidstaten kunnen met name dergelijke reclame beperken tot het louter vermelden van het stelsel waaraan een beleggingsonderneming deelneemt.

Artikel 11

1. De lidstaten vergewissen zich ervan of bijkantoren die zijn opgericht door beleggingsondernemingen met hoofdkantoor buiten de Gemeenschap, over een dekking beschikken die gelijkwaardig is aan de in deze richtlijn voorgeschreven dekking. Indien dat niet het geval is, mogen de lidstaten, onverminderd artikel 5 van Richtlijn 93/22/EEG, bepalen dat bijkantoren die zijn opgericht door beleggingsondernemingen met hoofdkantoor buiten de Gemeenschap, aan een op hun grondgebied functionerend beleggerscompensatiestelsel moeten deelnemen.

2. Aan feitelijke en potentiële beleggers bij bijkantoren van beleggingsondernemingen met hoofdkantoor buiten de Gemeenschap worden door die beleggingsondernemingen alle relevante inlichtingen verstrekt betreffende de compensatieregelingen die voor hun beleggingen gelden.

3. De in lid 2 bedoelde inlichtingen worden op de bij de nationale wetgeving voorgeschreven wijze beschikbaar gesteld in de officiële taal of talen van de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd, en worden helder en bevattelijk geformuleerd.

Artikel 12

Onverminderd eventuele andere rechten waarover zij krachtens de nationale wetgeving beschikken, hebben beleggerscompensatiestelsels die uit hoofde van de compensatie van beleggers uitkeringen verrichten, het recht om in liquidatieprocedures gesubrogeerd te worden in de rechten van deze beleggers, tot een bedrag gelijk aan het bedrag van hun uitkering.

Artikel 13

De lidstaten dragen er zorg voor dat beleggers hun recht op uitkering middels een rechtsvordering tegen het beleggerscompensatiestelsel kunnen doen gelden.

Artikel 14

Uiterlijk op 31 december 1999 legt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor betreffende de toepassing van deze richtlijn, met, zo nodig, voorstellen voor herziening van de richtlijn.

Artikel 15

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 26 september 1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 16

Met ingang van de datum vermeld in artikel 15, lid 1, wordt artikel 12 van Richtlijn 93/22/EEG ingetrokken.

Artikel 17

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 18

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 3 maart 1997.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

J.M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

M. DE BOER

*BIJLAGE I***LIJST VAN DE IN ARTIKEL 4, LID 2, BEDOELDE UITSLUITINGEN**

1. Professionele en institutionele beleggers, waaronder:
 - beleggingsondernemingen als gedefinieerd in artikel 1, punt 2, van Richtlijn 93/22/EEG,
 - kredietinstellingen als gedefinieerd in artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG,
 - financiële instellingen als gedefinieerd in artikel 1, punt 6, van Richtlijn 89/646/EEG,
 - verzekeringsondernemingen,
 - instellingen voor collectieve belegging,
 - pensioenfondsen.Overige professionele en institutionele beleggers.
2. Supranationale overheden, de staat en centrale overheden.
3. Provinciale, regionale, plaatselijke of gemeentelijke overheden.
4. Bestuurders, beheerders en hoofdelijk aansprakelijke vennoten van de beleggingsonderneming, personen die voor ten minste 5 % in het kapitaal van deze beleggingsonderneming deelnemen, met de wettelijke controle van de jaarrekening van de beleggingsonderneming belaste personen en beleggers met soortgelijke status bij andere ondernemingen in dezelfde groep.
5. Naaste verwanten van de in punt 4 bedoelde beleggers en derden die voor rekening van deze beleggers optreden.
6. Andere ondernemingen in dezelfde groep.
7. Beleggers die verantwoordelijkheid dragen voor, dan wel voordeel hebben gehaald uit bepaalde feiten die verband houden met de beleggingsonderneming en tot de financiële problemen van de onderneming geleid hebben, of die tot verslechtering van haar financiële positie hebben bijgedragen.
8. Ondernemingen van een zodanige omvang dat zij geen verkorte balans overeenkomstig artikel 11 van Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978, op de grondslag van artikel 54, lid 3, onder g), van het Verdrag, betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen ⁽¹⁾ mogen opstellen.

⁽¹⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/8/EG (PB nr. L 82 van 25. 3. 1994, blz. 33).

*BIJLAGE II***RICHTSNOEREN****bedoeld in artikel 7, lid 1, vijfde alinea**

Wanneer een bijkantoor met het oog op aanvullende dekking verzoekt om deelneming aan een beleggerscompensatiestelsel van de lidstaat van ontvangst, worden door het beleggerscompensatiestelsel van de lidstaat van ontvangst bilateraal met het beleggerscompensatiestelsel van de lidstaat van herkomst passende regels en procedures vastgesteld voor uitkeringen aan beleggers bij dat bijkantoor. Bij de uitwerking van deze procedures en het vaststellen van de voorwaarden voor deelneming van een dergelijk bijkantoor (als bedoeld in artikel 7, lid 1) worden de volgende beginselen in acht genomen:

- a) het stelsel van de lidstaat van ontvangst blijft volledig gerechtigd om zijn eigen objectieve en algemeen toegepaste regels aan deelnemende beleggingsondernemingen op te leggen; het mag verlangen dat terzake dienende informatie wordt verstrekt en heeft het recht dergelijke informatie bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst na te trekken;
 - b) het stelsel van de lidstaat van ontvangst honoreert aanspraken op aanvullende uitkering nadat het door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst in kennis is gesteld van de vaststelling of de beslissing als bedoeld in artikel 2, lid 2. Het stelsel van de lidstaat van ontvangst blijft volledig gerechtigd om de aanspraak van een belegger aan zijn eigen normen en procedures te toetsen alvorens een aanvullende uitkering te doen;
 - c) het stelsel van de lidstaat van ontvangst en het stelsel van de lidstaat van herkomst werken volledig samen om ervoor te zorgen dat beleggers prompt en tot het juiste bedrag uitkeringen ontvangen. Meer bepaald komen zij overeen hoe het bestaan van een tegenvordering die kan leiden tot verrekening uit hoofde van een van beide stelsels, van invloed is op het door elk van beide stelsels aan de belegger uit te keren bedrag;
 - d) het stelsel van de lidstaat van ontvangst is gerechtigd om bijkantoren voor aanvullende dekking kosten aan te rekenen, uitgaande van een passende grondslag waarbij rekening wordt gehouden met de door het stelsel van de lidstaat van herkomst geboden garantie. Om het aanrekenen van kosten te vergemakkelijken, is het stelsel van de lidstaat van ontvangst gerechtigd ervan uit te gaan dat zijn aansprakelijkheid hoe dan ook beperkt is tot het extra bedrag aan dekking dat dit stelsel biedt ten opzichte van de door het stelsel van de lidstaat van herkomst geboden dekking, ongeacht of de lidstaat van herkomst daadwerkelijk overgaat tot enigerlei uitkering met betrekking tot vorderingen van beleggers in de lidstaat van ontvangst.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 maart 1997

houdende wijziging van Beschikking 94/446/EG tot vaststelling van de voorschriften voor de invoer uit derde landen voor verdere verwerking van niet voor menselijke of dierlijke voeding bestemde beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoornen en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel) en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/197/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17
december 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke
en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer
en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor
ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke
communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A,
hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziektever-
wekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Richtlijn 96/90/EG van de Raad⁽²⁾, en met
name op artikel 10, lid 2, onder c),

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van Beschikking
94/446/EG van de Commissie⁽³⁾ werd uitgesteld bij
Beschikking 96/106/EG⁽⁴⁾ van de Commissie omdat de
toepassing ervan zou hebben geleid tot problemen met
betrekking tot de invoer van de betrokken producten; dat,
aangezien deze producten momenteel toch worden inge-
voerd, de bovenbedoelde eisen moeten worden aangepast;

Overwegende dat deze wijzigingen ten doel hebben speci-
fieke voorschriften vast te stellen voor de invoer van
producten die reeds een eerste behandeling hebben
ondergaan, die in de Gemeenschap tot eindproduct zullen

worden verwerkt en die op geen enkele wijze voor
menselijke of dierlijke voeding mogen worden gebruikt;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 94/446/EG wordt gewijzigd als volgt:

a) Na artikel 1 wordt een artikel 1 bis ingevoegd,
luidende:

„Artikel 1 bis

De lidstaten staan de invoer toe uit derde landen van
beenderen en producten uit beenderen (met uitzonde-
ring van beendermeel), hoornen en producten uit
hoorn (met uitzondering van hoornmeel) en hoeven en
producten uit hoeven (met uitzondering van meel uit
hoeven), bestemd voor verdere verwerking, maar niet
om op enigerlei wijze voor menselijke of dierlijke
voeding te worden gebruikt, slechts toe indien

- de handelsdocumenten die de zending vergezellen,
de in bijlage C vastgestelde gegevens bevatten, en
- de zending vergezeld gaat van de in bijlage D vast-
gestelde verklaring van de importeur, die in ten
minste één van de officiële talen van de lidstaat
waar de zending de Gemeenschap binnenkomt en
ten minste één van de officiële talen van de lidstaat
van bestemming moet zijn opgesteld.”.

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49.

⁽²⁾ PB nr. L 13 van 16. 1. 1997, blz. 24.

⁽³⁾ PB nr. L 183 van 19. 7. 1994, blz. 46.

⁽⁴⁾ PB nr. L 24 van 31. 1. 1996, blz. 34.

- b) In bijlage B wordt de volgende regel ingevoegd boven de regel met de handtekening van de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens:

„Referentienummer dat is vermeld in het certificaat volgens het model in bijlage B bij Beschikking 93/13/EEG van de Commissie: ...”.

- c) Na bijlage B worden de bijlagen A en B bij deze beschikking toegevoegd.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE A

„BIJLAGE C

Land van herkomst:

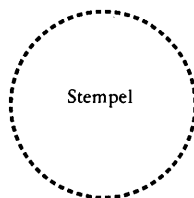
Naam van de productie-inrichting:

Aard van het product:

- gedroogde beenderen (¹),
- gedroogde producten uit beenderen (¹),
- gedroogde hoornen (¹),
- gedroogde producten uit hoorn (¹),
- gedroogde hoeven (¹),
- gedroogde producten uit hoeven (¹),

die

- a) afkomstig zijn van gezonde, in een slachthuis geslachte dieren (¹),
of
 - b) gedurende 42 dagen zijn gedroogd bij een gemiddelde temperatuur van ten minste 20 °C (¹),
of
 - c) vóór het drogen zijn verwarmd tot een kerntemperatuur van ten minste 80 °C gedurende één uur (¹),
of
 - d) zijn verast bij een temperatuur van ten minste 800 °C (¹),
of
 - e) vóór het drogen een zodanig aanzuringsproces hebben ondergaan dat gedurende ten minste één uur een pH van minder dan 6 in de kern is gehandhaafd (¹),
- en die niet bestemd zijn om op enigerlei wijze in menselijke of dierlijke voeding te worden gebruikt.

(van de bevoegde autoriteit die de erkende productie-inrichting controleert).

(¹) Doorhalen wat niet van toepassing is."

BIJLAGE B

„BIJLAGE D

Verklaring van de importeur van gedroogde beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoornen en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel) en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven), met het oog op de invoer van deze producten in de Gemeenschap

VERKLARING

Ondergetekende verklaart dat hij voornemens is de volgende goederen:

- gedroogde beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel)⁽¹⁾,
- gedroogde beenderen en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel)⁽¹⁾,
- gedroogde hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven)⁽¹⁾,

in de Gemeenschap in te voeren, dat deze goederen op geen enkel moment en op geen enkele wijze voor menselijke of dierlijke voeding zullen worden gebruikt en dat zij rechtstreeks naar de volgende productie-inrichting zullen worden vervoerd:

Naam:

Adres:

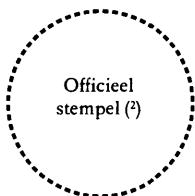
De importeur:

Naam:

Adres:

Gedaan te
(plaats) (datum)

Handtekening:

Officieel
stempel⁽²⁾

Referentienummer dat is vermeld in het certificaat volgens het model in bijlage B bij Beschikking 93/13/EEG van de Commissie:

(van de inspectiepost aan de grens op de plaats van binnenkomst in de Europese Gemeenschap)

Handtekening:
(handtekening van de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens)⁽²⁾

.....
(naam in hoofdletters)

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

⁽²⁾ De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst."

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke voorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten uit derde landen die een alternatieve warmtebehandeling toepassen en tot wijziging van Beschikking 94/344/EG

(Voor de EER relevante tekst)

(97/198/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/90/EG⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 2, onder c), en lid 3, onder a),

Overwegende dat in bijlage I, hoofdstuk 6, van Richtlijn 92/118/EEG voorschriften zijn vastgesteld voor de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten;

Overwegende dat bij Beschikking 94/278/EG van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/344/EG⁽⁴⁾, een lijst is vastgesteld van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van niet voor menselijke consumptie bestemde verwerkte dierlijke eiwitten toestaan;

Overwegende dat bij Beschikking 94/344/EG van de Commissie⁽⁵⁾ voorschriften voor de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten, met inbegrip van dergelijke voor dierlijke consumptie bestemde eiwitten, zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie bij Beschikking 96/106/EG⁽⁶⁾ besloten heeft de toepassing van de bovengenoemde beschikking uit te stellen omdat anders moeilijkheden zouden ontstaan met betrekking tot de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten die een alternatieve warmtebehandeling hebben ondergaan;

Overwegende dat op grond van de wetenschappelijke resultaten in verband met de inactivering van de verwerkker van BSE en scrapie bij Beschikking 96/449/

EG van de Commissie⁽⁷⁾ voorschriften zijn vastgesteld voor de goedkeuring van alternatieve warmtebehandelingssystemen voor de verwerking van dierlijke afvalfen van zoogdieren in de Gemeenschap; dat het dienstig is deze voorschriften ook toe te passen voor uit derde landen ingevoerde verwerkte eiwitten van zoogdieren;

Overwegende dat het aangewezen is de invoer toe te staan van verwerkte dierlijke eiwitten die zijn verkregen uit hoog-risicomateriaal bij de productie waarvan alternatieve warmtebehandelingssystemen zijn gebruikt;

Overwegende dat in Beschikking 96/449/EG met name is bepaald dat van zoogdieren afkomstige afvalfen een warmtebehandeling moeten ondergaan waarbij gedurende ten minste 20 minuten een kerntemperatuur van ten minste 133 °C wordt aangehouden bij een druk van 3 bar, nadat de deeltjesgrootte tot maximum 5 cm is teruggebracht; dat bijgevolg de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten moet worden beperkt tot die welke zijn verkregen uit van niet-zoogdieren afkomstige afvalfen;

Overwegende dat Beschikking 94/344/EG dienovereenkomstig moet worden aangepast;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De lidstaten staan de invoer toe uit de in bijlage A genoemde derde landen van voor dierlijke consumptie bestemde verwerkte dierlijke eiwitten en van producten die dergelijke eiwitten bevatten, voorzover deze vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat naar het model in bijlage B.

De eerste alinea is niet van toepassing op:

- voor gezelschapsdieren bestemd, zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder dat verwerkte dierlijke eiwitten bevat;
- uit laag-risicomateriaal verkregen verwerkte eiwitten van niet-zoogdieren en producten die dergelijke eiwitten bevatten.

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49.

⁽²⁾ PB nr. L 13 van 16. 1. 1997, blz. 24.

⁽³⁾ PB nr. L 120 van 11. 5. 1994, blz. 44.

⁽⁴⁾ PB nr. L 133 van 4. 6. 1996, blz. 28.

⁽⁵⁾ PB nr. L 154 van 21. 6. 1994, blz. 54.

⁽⁶⁾ PB nr. L 24 van 31. 1. 1996, blz. 34.

⁽⁷⁾ PB nr. L 184 van 24. 7. 1996, blz. 43.

2. Het in lid 1 bedoelde gezondheidscertificaat bestaat uit één enkel blad en wordt gesteld in ten minste één van de officiële talen van de lidstaat waar de invoercontrole wordt verricht.

Artikel 2

1. De in artikel 1, lid 1, bedoelde verwerkte dierlijke eiwitten moeten met inachtneming van de volgende voorschriften worden vervaardigd:

a) — de eiwitten moeten worden verwarmd tot een temperatuur van ten minste 133 °C in de kern gedurende ten minste 20 minuten bij een druk van 3 bar met een deeltjesgrootte vóór verwerking van ten hoogste 5 cm, of

— wanneer de eiwitten niet van zoogdieren afkomstig zijn, moet een in de bijlage bij Beschikking 92/562/EEG van de Commissie⁽¹⁾ beschreven combinatie van systemen worden toegepast en moet worden aangetoond dat het product gedurende één maand dagelijks is bemonsterd overeenkomstig de in bijlage II, hoofdstuk III, punten 1 en 2, bij Richtlijn 90/667/EEG van de Raad⁽²⁾ vastgestelde microbiologische normen;

b) de gegevens inzake de kritieke controlepunten moeten worden geregistreerd en bewaard, zodat de eigenaar, de bedrijfsleider of diens vertegenwoordiger en, indien nodig, de bevoegde instantie de werking van het bedrijf kunnen controleren. Geregistreerd en gecontroleerd worden de gegevens betreffende de deeltjesgrootte, de kritische temperatuur en eventueel de absolute tijd, het drukprofiel, de grondstoffenaanvoer en de vetrecyclage.

2. De in artikel 1, lid 1, bedoelde verwerkte dierlijke eiwitten moeten vervaardigd zijn in een bedrijf dat aan de in lid 1 genoemde voorwaarden voldoet en derhalve door de bevoegde instantie van een lidstaat of van een bijlage A vermeld derde land erkend is.

Artikel 3

1. Derde landen die gebruikmaken van het in bijlage B opgenomen certificaat, verstrekken de Commissie de volgende inlichtingen:

a) de wettelijke voorschriften op grond waarvan de veterinaire dienst bevoegd is om de inrichtingen die

verwerkt dierlijk eiwit vervaardigen, te inspecteren en te erkennen;

b) de toegepaste erkenningsprocedures;

c) de lijst van erkende inrichtingen.

2. De Commissie voert in de in bijlage A vermelde landen controles uit om na te gaan of de voorschriften van deze beschikking in acht genomen worden.

Artikel 4

Beschikking 94/344/EG wordt als volgt gewijzigd:

a) in artikel 1, lid 1, worden in de eerste alinea de woorden „uit hoog-risicomateriaal verkregen” geschrapt en worden vóór „derde landen” de woorden „niet in bijlage A bij Beschikking 97/198/EG vermelde” ingevoegd;

b) in artikel 1, lid 1, tweede alinea, worden na „materiaal” de woorden „of in lid 2, eerste alinea, vermelde producten” ingevoegd;

c) in artikel 1, lid 2, wordt „dierlijke eiwitten” vervangen door „eiwitten van andere dieren dan zoogdieren („niet-zoogdieren”)”;

d) in het opschrift van bijlage A worden de woorden „uit hoog-risicomateriaal verkregen” geschrapt en worden vóór „derde landen” de woorden „niet in bijlage A bij Beschikking 97/198/EG vermelde” ingevoegd;

e) in bijlage A, punt IV, onder a), worden de woorden „uit hoog-risicomateriaal verkregen” geschrapt;

f) het gezondheidscertificaat in bijlage B wordt vervangen door bijlage C bij deze beschikking.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 april 1997.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 9. 12. 1992, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

BIJLAGE A

Alle in deel II, onder A, van de bijlage bij Beschikking 94/278/EG vermelde derde landen.

BIJLAGE B

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor verwerkte dierlijke eiwitten bestemd voor dierlijke consumptie en voor dergelijke eiwitten bevattende producten, met inbegrip van mengsels doch met uitzondering van voor gezelschapsdieren bestemd voeder in hermetisch gesloten recipiënten, die uit de in bijlage A bij Beschikking 97/198/EG vermelde derde landen naar de Europese Gemeenschap worden verzonden

Opmerking voor de importeur:

Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot in de inspectiepost aan de grens.

Land van bestemming:

Referentienummer van het gezondheidscertificaat:

Land van uitvoer:

Bevoegd ministerie:

Dienst die het certificaat afgeeft:

I. Identificatie van de eiwitten of de producten

Aard van de eiwitten of de producten:

De eiwitten of de producten zijn vervaardigd met grondstoffen, verkregen uit de volgende diersoorten:

.....

Aard van de verpakking:

Aantal colli ⁽¹⁾:

Nettogewicht:

II. Herkomst van de eiwitten of de producten

Adres en veterinair registratienummer van de erkende inrichting:

.....

.....

III. Bestemming van de eiwitten of de producten

De eiwitten of de producten worden verzonden

van:

(plaats van inlading)

naar:

(land en plaats van bestemming)

per (vervoermiddel):

Zegelnummer ⁽¹⁾:

Naam en adres van de afzender:

.....

Naam en adres van de geadresseerde:

.....

⁽¹⁾ Facultatief.

BIJLAGE C

„GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor uit laag-risicomateriaal verkregen, voor dierlijke consumptie bestemde verwerkte dierlijke eiwitten van niet-zoogdieren en voor dergelijke eiwitten, geen voeder voor gezelschapsdieren zijnde producten, met inbegrip van mengsels, die uit derde landen naar de Europese Gemeenschap worden verzonden

Opmerking voor de importeur:

Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot in de inspectiepost aan de grens.

Land van bestemming:

Referentienummer van het gezondheidscertificaat:

Land van uitvoer:

Bevoegd ministerie:

Dienst die het certificaat afgeeft:

I. Identificatie van de eiwitten of de producten

De eiwitten of de producten zijn vervaardigd met grondstoffen, verkregen uit de volgende diersoorten:

.....

Aard van de verpakking:

Aantal colli ⁽¹⁾:

Nettogewicht:

II. Herkomst van de eiwitten of de producten

Adres en veterinair erkennings- of registratienummer van de erkende of geregistreerde inrichting: ..

.....

.....

.....

III. Bestemming van de eiwitten of de producten

De eiwitten of de producten worden verzonden

van:

(plaats van inlading)

naar:

(land en plaats van bestemming)

per (vervoermiddel):

Zegelnummer ⁽²⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van de geadresseerde:

⁽¹⁾ Alleen nodig indien niet in bulk.

⁽²⁾ Facultatief.

IV. Verklaring

1. Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven eiwitten of producten uitsluitend of gedeeltelijk bestaan uit laag-risicomateriaal verkregen dierlijke eiwitten van niet-zoogdieren die:

- a) bij de productie een behandeling tot in de kern hebben ondergaan, teneinde aan de onder b) beschreven normen te voldoen;
- b) zijn onderzocht op basis van een aselechte, uit elke verwerkte partij tijdens de opslag in het verwerkend bedrijf genomen steekproef, en aan de volgende normen voldoen⁽¹⁾:
 - Salmonella: geen in 25 g, $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$,
 - Enterobacteriaceae: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ in 1 g;
- c) niet zijn verkregen van:
 - voor landbouwdoeleinden gehouden niet-zoogdieren die zijn gestorven maar niet geslacht, inclusief dood- en ongebornen dieren en dieren die tijdens het vervoer zijn gestorven, tenzij het noodslachtingen in verband met het welzijn van de dieren betreft,
 - niet-zoogdieren die op het bedrijf of op een andere, door de bevoegde autoriteit aangewezen plaats in het kader van ziektebestrijdingsmaatregelen zijn afgemaakt,
 - dierlijk afval, met inbegrip van bloed, van niet-zoogdieren die bij de veterinaire keuring tijdens het slachten klinische symptomen van op mensen of op andere dieren overdraagbare ziekten vertoonden,
 - de delen van een op normale wijze geslacht niet-zoogdier, die niet voor post-mortem-keuring zijn aangeboden, met uitzondering van veren, bloed en soortgelijke producten,
 - bedorven vlees van niet-zoogdieren, van bedorven wild van andere soorten dan zoogdieren noch van bedorven voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong,
 - niet-zoogdieren, vlees van niet-zoogdieren, en wild van andere soorten dan zoogdieren, die bij de keuringen op grond van de communautaire wetgeving niet aan de veterinaire voorschriften voor invoer in de Gemeenschap voldeden,
 - dierlijk afval van niet-zoogdieren dat residuen van een gevaar voor de gezondheid van mens en dier vormende stoffen bevat, en vlees of producten die afkomstig zijn van niet-zoogdieren en wegens de aanwezigheid van dergelijke residuen niet meer voor menselijke consumptie geschikt zijn.

2. Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat:

- a) een aselechte steekproef van de eindproducten onmiddellijk vóór verzending door de bevoegde autoriteit is onderzocht en aan de volgende normen voldoet⁽¹⁾:
 - Salmonella: geen in 25 g, $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$;
- b) — de eindproducten zijn verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal, of
 - in geval van verzending in bulk, de containers of andere vervoermiddelen vóór gebruik met een door de bevoegde autoriteit erkend ontsmettingsmiddel grondig zijn gereinigd en ontsmet;
- c) de eindproducten uitsluitend in gesloten opslagplaatsen zijn opgeslagen;
- d) ten aanzien van de eindproducten de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat de producten na de warmtebehandeling opnieuw met ziekteverwekkende agentia worden besmet.

⁽¹⁾ Waarbij:

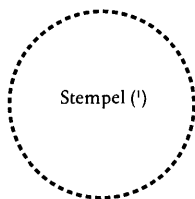
n = aantal eenheden waaruit het monster bestaat;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt bevredigend geacht als het aantal bacteriën in alle eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m ;

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt onbevredigend geacht als het aantal bacteriën in een of meer eenheden gelijk is aan of groter is dan M ;

c = aantal eenheden waarin het aantal bacteriën mag liggen tussen m en M , en waarbij het monster nog aanvaardbaar wordt geacht als het aantal bacteriën in de andere eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m .

Gedaan te op
(plaats) (datum)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (!)

.....
(naam in hoofdletters, hoedanigheid en titel)

(!) De kleur van de handtekening en het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst."

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke voorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder voor gezelschapsdieren uit bepaalde derde landen waar alternatieve warmtebehandelingssystemen worden gebruikt, en tot wijziging van Beschikking 94/309/EG

(Voor de EER relevante tekst)

(97/199/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/90/EG⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 2, onder c), en lid 3, onder a),

Overwegende dat in hoofdstuk 4 van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG voorschriften zijn vastgesteld voor de invoer uit derde landen van voeder voor gezelschapsdieren waarin laag-risicomateriaal in de zin van Richtlijn 90/667/EEG van de Raad⁽³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, is verwerkt;

Overwegende dat bij Beschikking 94/278/EG van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/344/EG⁽⁵⁾, een lijst van derde landen is vastgesteld waaruit de lidstaten de invoer van voeder voor gezelschapsdieren toestaan;

Overwegende dat bij Beschikking 94/309/EG van de Commissie⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/106/EG⁽⁷⁾, voorschriften zijn vastgesteld voor de invoer van bepaalde voeders voor gezelschapsdieren en bepaalde ongelooide eetbare producten voor gezelschapsdieren;

Overwegende dat de toepassing van Beschikking 94/309/EG bij Beschikking 96/106/EG is uitgesteld omdat die toepassing zou hebben geleid tot problemen bij de invoer van zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder voor gezelschapsdieren dat verwerkte dierlijke

eiwitten zou kunnen bevatten afkomstig van hoog-risicomateriaal bij de productie waarvan alternatieve warmtebehandelingssystemen zijn gebruikt;

Overwegende dat het aangewezen is de invoer toe te staan van bepaalde zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder voor gezelschapsdieren dat verwerkte dierlijke eiwitten kan bevatten die zijn verkregen uit hoog-risicomateriaal bij de productie waarvan alternatieve warmtebehandelingssystemen zijn gebruikt;

Overwegende dat in Beschikking 96/449/EEG van de Commissie⁽⁸⁾ met name is bepaald dat van zoogdieren afkomstige afvalstoffen een warmtebehandeling moeten ondergaan waarbij gedurende ten minste 20 minuten een kerntemperatuur van ten minste 133 °C wordt aangehouden bij een druk van 3 bar, nadat de deeltjesgrootte tot maximum 5 cm is teruggebracht; dat bijgevolg de invoer van bovenbedoeld voeder voor gezelschapsdieren moet worden beperkt tot voeder dat uitsluitend verwerkte dierlijke eiwitten bevat die zijn verkregen uit van niet-zoogdieren afkomstige afvalstoffen;

Overwegende dat Beschikking 94/309/EG van de Commissie dienovereenkomstig moet worden aangepast;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De lidstaten staan de invoer toe uit de in bijlage A genoemde derde landen van zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder voor gezelschapsdieren dat verwerkte dierlijke eiwitten uit niet voor menselijke consumptie bestemd hoog-risicomateriaal kan bevatten, op voorwaarde dat het vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage B.

2. Het in lid 1 bedoelde gezondheidscertificaat bestaat uit een enkel blad en wordt opgesteld in ten minste een van de officiële talen van de lidstaat waar de controles bij invoer worden verricht.

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49.

⁽²⁾ PB nr. L 13 van 16. 1. 1997, blz. 24.

⁽³⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

⁽⁴⁾ PB nr. L 120 van 11. 5. 1994, blz. 44.

⁽⁵⁾ PB nr. L 133 van 4. 6. 1996, blz. 28.

⁽⁶⁾ PB nr. L 137 van 1. 6. 1994, blz. 62.

⁽⁷⁾ PB nr. L 24 van 31. 1. 1996, blz. 34.

⁽⁸⁾ PB nr. L 184 van 18. 7. 1996, blz. 43.

Artikel 2

1. Bij de productie van verwerkte dierlijke eiwitten uit hoog-risicomateriaal die worden verwerkt in producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, dient aan de volgende normen te worden voldaan:

a) — het eiwit wordt verhit tot een kerntemperatuur van ten minste 133 °C gedurende ten minste 20 minuten bij een druk van 3 bar, nadat de deeltjesgrootte tot maximum 5 cm is teruggebracht, of

— indien het eiwit niet afkomstig is van zoogdieren, wordt gebruik gemaakt van een systeem of een combinatie van systemen als omschreven in de bijlage bij Beschikking 92/562/EEG van de Commissie⁽¹⁾. Daarbij wordt aangetoond dat het product gedurende een maand dagelijks wordt bemonsterd en blijkt te voldoen aan de microbiologische normen die zijn vastgesteld in hoofdstuk III, punten 1 en 2, van bijlage II bij Richtlijn 92/667/EEG van de Raad⁽²⁾;

b) de gegevens inzake de kritische controlepunten worden geregistreerd en bewaard zodat de eigenaar, de bedrijfsleider of diens vertegenwoordiger, en, indien nodig, de bevoegde autoriteit, de werking van het bedrijf kunnen controleren. De te registreren en te controleren gegevens zijn met name de deeltjesgrootte, de kritische temperatuur en, eventueel, de absolute tijd, het drukprofiel, de grondstoffenaanvoer en de vetrecyclage.

2. Verwerkte dierlijke eiwitten uit hoog-risicomateriaal die worden verwerkt in producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, moeten zijn geproduceerd in een bedrijf dat is erkend door de bevoegde autoriteit van een lidstaat of een in bijlage A vermeld derde land, en dat derhalve aan de in lid 1 vastgestelde voorwaarden voldoet.

Artikel 3

1. Derde landen die gebruik maken van het certificaat volgens het model in bijlage B, stellen de Commissie in kennis van:

a) de juridische bevoegdheid van de veterinaire dienst om de bedrijven waar verwerkte dierlijke eiwitten worden geproduceerd, te inspecteren en te erkennen;

b) de toegepaste erkenningsprocedures;

c) de lijst van erkende bedrijven.

2. De Commissie verricht de nodige controles in de in bijlage A vermelde derde landen om toe te zien op de toepassing van het bepaalde in deze beschikking.

Artikel 4

Beschikking 94/309/EG wordt als volgt gewijzigd:

a) in artikel 1, lid 1, worden na de woorden „derde landen” de volgende woorden ingevoegd: „die niet zijn vermeld in de lijst in bijlage A bij Beschikking 97/199/EG van de Commissie”.

b) aan de titel in bijlage A worden de volgende woorden toegevoegd: „en dat afkomstig is uit derde landen die niet zijn vermeld in de lijst in bijlage A bij Beschikking 97/199/EG van de Commissie”.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 april 1997.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE A

Alle derde landen die zijn vermeld in deel X van de bijlage bij Beschikking 94/278/EG van de Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 9. 12. 1992, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

BIJLAGE B

DIERGEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor zich in hermetisch gesloten recipiënten bevindend voeder voor gezelschapsdieren dat voor verzending naar de Europese Gemeenschap is bestemd en dat afkomstig is uit derde landen die zijn vermeld in de lijst in bijlage A bij Beschikking 97/199/EG van de Commissie.

Opmerking voor de importeur:

Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en het origineel moet de zending vergezellen tot in de inspectiepost aan de grens.

Land van bestemming:

Referentienummer van het gezondheidscertificaat:

Land van uitvoer:

Bevoegd ministerie:

Dienst die het certificaat afgeeft:

I. Identificatie van het voeder voor gezelschapsdieren

Het voeder voor gezelschapsdieren is vervaardigd met van de volgende diersoorten verkregen grondstoffen:

.....

Aard van de verpakking:

Aantal stuks of colli:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het voeder voor gezelschapsdieren

Adres en veterinair registratienummer van de erkende of geregistreerde inrichting:

.....

.....

.....

III. Bestemming van het voeder voor gezelschapsdieren

Het voeder voor gezelschapsdieren wordt verzonden

van:

(plaats van inlading)

naar:

(land en plaats van bestemming)

per:

(vervoermiddel)

Zegelnummer ⁽¹⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van de geadresseerde:

⁽¹⁾ Facultatief.

IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart met betrekking tot het hierboven omschreven diervoeder hetgeen volgt:

- a) het voeder heeft in hermetisch gesloten recipiënten een warmtebehandeling ondergaan bij een Fc-waarde van ten minste 3,0;
- b) een aselechte steekproef van het voeder, genomen bij ten minste vijf recipiënten van elke verwerkte partij, is in het laboratorium geanalyseerd om na te gaan of de hele partij een adequate warmtebehandeling als bedoeld onder a) heeft ondergaan;
- c) het voeder:
 - is vervaardigd met eiwitten van herkauwers⁽¹⁾,
 - is vervaardigd zonder eiwitten van herkauwers⁽¹⁾;

d) het voeder is niet verkregen van:

- landbouwhuisdieren die zijn gestorven maar niet geslacht, inclusief doodgeboren en ongeboren dieren, noch van landbouwhuisdieren die tijdens het vervoer zijn gestorven, tenzij het noodslachtingen betreft in verband met het welzijn van het dier;
- dieren die op het bedrijf of op een andere daartoe door de bevoegde autoriteiten aangewezen plaats zijn afgemaakt in het kader van ziektebestrijdingsmaatregelen;
- dierlijke afvallen, met inbegrip van bloed, van dieren die bij de veterinaire keuring bij het slachten klinische symptomen van op andere dieren of op de mens overdraagbare ziekten vertoonden;
- de delen van een op een normale wijze geslacht dier die niet voor de keuring na het slachten zijn aangeboden, met uitzondering van huiden, hoeven, veren, wol, horens, bloed en soortgelijke producten;
- bedorven vlees, vlees van pluimvee, vis, wild en levensmiddelen van dierlijke oorsprong;
- dieren, vers vlees, vlees van pluimvee, vis, wild, vleesproducten en melkproducten waarvoor bij de keuringen op grond van de communautaire wetgeving is gebleken dat zij niet aan de veterinaire eisen voor invoer in de Gemeenschap voldeden;
- dierlijke afvallen met residuen van stoffen die risico's inhouden voor de gezondheid van mens of dier, alsmede melk, vlees of producten van dierlijke oorsprong die wegens de aanwezigheid van dergelijke residuen ongeschikt zijn geworden voor menselijke consumptie;
- vis of visafvallen die wegens klinische symptomen van een besmettelijke ziekte voor menselijke consumptie ongeschikt zijn verklaard,

tenzij:

de hierboven genoemde dierlijke eiwitten in een overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG van de Raad en artikel 2 van Beschikking 97/199/EG van de Commissie geregistreerd en erkend bedrijf zijn verwerkt en zijn verhit:

- tot ten minste 133 °C in de kern gedurende ten minste 20 minuten bij een druk van 3 bar, nadat de deeltjesgrootte tot ten hoogste 5 cm is teruggebracht⁽¹⁾, of
- wanneer het gaat om eiwitten van niet-zoogdieren, overeenkomstig het in hoofdstuk ... van Beschikking 95/562/EEG van de Commissie vastgestelde systeem⁽¹⁾,

en

het aselekt genomen monster aan de volgende normen voldoet⁽²⁾:

- *Clostridium perfringens*: geen in 1 g⁽³⁾,
- *Salmonella*: geen in 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0⁽⁴⁾,
- Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3 × 10² in 1 g⁽⁴⁾;

e) het voeder is met de nodige voorzorgen behandeld om te voorkomen dat het na behandeling opnieuw met pathogene agentia wordt verontreinigd.

⁽¹⁾ Schrappen wat niet van toepassing is.

⁽²⁾ Waarbij:

n = aantal eenheden waaruit het monster bestaat;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt bevredigend geacht als het aantal bacteriën in alle eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m;

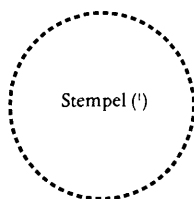
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt onbevredigend geacht als het aantal bacteriën in een of meer eenheden gelijk is aan of groter is dan M;

c = aantal eenheden waarin het aantal bacteriën mag liggen tussen m en M, en waarbij het monster nog aanvaardbaar wordt geacht als het aantal bacteriën in de andere eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m;

⁽³⁾ Monster genomen na behandeling.

⁽⁴⁾ Monster genomen tijdens de opslag in het verwerkend bedrijf.

Gedaan te, op
(plaats) (datum)

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts) (*)

.....
(naam in hoofdletters, kwalificatie en functie)

(*) De kleur van de handtekening en het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.